

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 48 nummer 0
augustus-september 2021
tweewekelijks blad
erkenningnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP | B-02817
BELGIË(N) | BELGIQUE

Welkom in Leuven

Welkom bij jouw gratis
studentenblad.

In deze editie

Dit moet je weten

De eerste mijlpaal

Soms is 7/20 voldoende

4

Wie zit er achter de KU Leuven confessionpagina?

Van sappige uitgaansavonden tot pikante avontuurtjes

5

Tips voor de startende student

Veto's Studentengids

De do's en don'ts voor nieuwe studenten

6-7

Leuvense cultuurhuizen

Waar kan je terecht voor een snuifje cultuur in Leuven?

8-9

Pas op voor je laptop

De gevaren van te lang naar het scherm te (moeten) staren

10-11

Help eens een leerling!

De Leuvense buddywerking

12-13

Zes tips voor je digitale studententijd

Van Quivr tot Blackboard

14

Grensoverschrijdend gedrag in het kunstonderwijs

26-27

Leer bij

Leer je rector kennen

Wie is Luc Sels?

15

De oudste fakbar in Leuven

Portret van het Huis der Rechter

16-18

Diploma bijna erfelijk

De stilvallende lift van het hoger onderwijs

22-23

Super religious Mario

Geloof in videogames

24

'Ik wil een leger kinderen verzamelen'

TIME kid of the year Gitanjali Rao

28-29

Invloed studentenleven op politieke carrière

Het gevaar van jeugdige fratsen

30

Structureel racisme op de Leuvense kotenmarkt

Kotlabel beschermt niet tegen discriminatie

32-33

'Je kon de studenten met migratieachtergrond op twee handen tellen'

Nadia Nsayi over haar tijdje aan de KU Leuven

34-37

Ook dat nog

Sjarels crypto

19

Beeldpagina

20-21

KU Leugen

38-39

colofon

Eindredactie Lisa De Witte, Elien Stouten, Marie Coppens, Tijs Keukeleire, Manon Cools, Simen Verberckmoes, Thomas Maes, Joanna Wils, Kasper Nollet **Vormgeving** Jan Costers **Cover** Eva Druyts, Jan Costers **Schrijvers** Tijs Keukeleire, Elien Stouten, Kasper Nollet, Luz Goossens, Lore Meesters, Emma Desmet, Thomas Maes, Jonas Gilliams, Justin Vandenbossche, Joanna Wils, Emiel Roothoofd, Elise Nizette, Daan Delespaul, Benno Debals **Illustratoren** Celine Vandeweghe, Lara Lismont, Cath Hermans, Michel Heyse, Anne-Leen Declercq, Gaëlle Delandmeter, Mo Bourgeois **Fotografen** Miette, Jan Costers, Natalia Majchrzak, Iris Benoot, Bart Dewael **KU Leugen** Kasper Nollet

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze online redactievergadering op donderdag om 20u, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be.

Welkom

Beste eerstejaars. Welkom in Leuven, welkom aan de KU Leuven, en welkom bij *Veto*.

Wie zijn wij? Wij zijn jullie. Wij brengen betrouwbare, snelle berichtgeving over wat jou aanbelangt. Doorheen je studententijd zullen we je informeren over het nieuws dat ertoe doet. 7/7, 24/24.

En dat doen wij gratis. Onze website heeft geen betaalmuur. Je kan ons tweewekelijks magazine gewoon uit een bakje plukken. Onze nieuwsbrief komt voor niets jouw kant uit.

We doen dat ook onafhankelijk. De KU Leuven kijkt niet toe op wat wij publiceren. Bij ons lees je geen propaganda – alleen de naakte waarheid.

Deze editie

Wat jij in handen hebt is een speciale editie voor nieuwe studenten. Je vindt er belangrijke info en onze allerbeste tips om de komende maanden door te komen. En achteraan hebben we een paar van onze meest prikkelende artikelen gezet.

Maar hier stopt het niet. Doorheen het academiejaar komen we om de twee weken uit. En heel het jaar lang vind je op veto.be alles wat er aan de hand is.

Neem als de wiedeweerga je gsm en volg ons op sociale media. Dat zeggen we trouwens niet voor onszelf, maar voor jullie. Anders ga je wat missen.

Jij en wij

Maar wie vult de *Veto* dan? Wij zijn alvast geen beroepsjournalisten. Wij zijn gewoon sympathieke, klungelende studenten die tijd vrijmaken om artikels te schrijven, te illustreren, foto's te nemen of na te lezen.

En het wordt nog getikter: ook jij kan meewerken aan *Veto*. Ja, jij. Je hoeft geen cv in te dienen, geen motivatiebrief te schrijven, gewoon even een schreeuw geven.

Moet je daarvoor niet kei goed kunnen schrijven of illustreren of fotograferen? Nee joh. Liefst niet eigenlijk, dat zou wat intimiderend zijn. En moet je daar niet oud voor zijn? Wat een belachelijk idee, ik ben zelf ook begonnen als eerstejaars.

Probeer het maar. Hup, stuur een berichtje naar onze Facebookpagina. Mail naar veto@veto.be. Kom langs op onze kennismakingsavonden, het evenement staat al op Facebook. Het niet proberen is pas zot.

Hartelijke groet,
Tijs Keukeleire
Hoofdredacteur jaargang 48

Zelf niet de macht in handen over je punten

Beste eerstejaars, jullie moeten binnen twee jaar geslaagd zijn op al je eerstejaarsvakken. Maar af en toe is een 7/20 toch genoeg.

door [Elien Stouten](#)

Bij de start van het nieuwe academiejaar introduceert de KU Leuven 'de eerste mijlpaal'. Concreet moeten starters in twee jaar tijd slagen op hun eerstejaarsvakken. De reden? De KU Leuven wil eerstejaars zo snel mogelijk over het eerste jaar heen slepen. Wanneer het je niet lukt om binnen de twee jaar voor al je eerstejaarsvakken te 'slagen', moet je stoppen met de opleiding.

In een uitzonderlijk geval wordt ook een 7/20 gedelibereerd

Gelukkig is 'slagen' aan de KU Leuven soms een ruim begrip. In het eerste jaar delibereert de universiteit jouw 8/20's en 9/20's.

Geen gratis punten

Er zijn wel een aantal voorwaarden. Ten eerste moet je puntengemiddelde minstens 50% zijn. Ten tweede mogen de vakken die gedelibereerd worden samen maximum 12 studiepunten wegen. En ten derde moet het delibereeren ervoor zorgen dat je in een keer de hele korf eerstejaarsvakken (de 'mijlpaal') behaalt. Als niet aan alle voorwaar-

den voldaan is, wordt niets getolereerd.

Zodra je de mijlpaal hebt behaald, begint het goede leven. Dan kan je in de rest van je bachelor nog 12 studiepunten tolereren als je een 8/20 of 9/20 hebt gehaald. Dat kon vroeger al vanaf het eerste jaar, maar precies dat is afgeschaft. Eerstejaars worden voortaan gedelibereerd; ouderejaars (met mijlpaal op zak) mogen nog steeds zelf tolereren.

7/20

De KU Leuven geeft je nog één extra duwtje in de rug. In een uitzonderlijk geval wordt ook een 7/20 gedelibereerd. Maar dan moet het wel gaan over één vak dat jou scheidt van het aangename leven van de mijlpaalbezitters. En opnieuw: je gemiddelde moet boven de 50% zitten.

Over studiepunten gesproken: een studiepunt geeft een idee van de hoeveelheid tijd en moeite die je in een vak steekt. Eén studiepunt staat gelijk aan 25 à 30 uren studeren. Elke fase of elk jaar binnen een opleiding bestaat in totaal uit zo'n 60 studiepunten.

De 18 studiepuntenregel

Zoals gezegd: als je na twee jaar studeren niet op alle eerstejaarsvakken geslaagd of gedelibereerd bent, wordt je gedurende één academiejaar de toegang ontzegd tot de opleiding. Je kan wel een andere opleiding aan de KU Leuven of dezelfde opleiding aan een andere onderwijsinstelling volgen.

De mijlpaal moet 'de eeuwige student' vermijden: elke student moet binnen een redelijke termijn zijn of haar diploma behalen

Bovenop deze mijlpaalregeling komt de '18 studiepuntenregel': als je op het einde van je eerste-bachelorjaar voor minder dan 18 studiepunten van de 60 bent geslaagd, moet je óók stoppen met

de opleiding. Zonder tweede kans. (Voor zij met oudere broers en zussen, dat is de nieuwe naam voor de beruchte '30% CSE'.) Deze regel bestaat om te voorkomen dat studenten tevergeefs in een richting blijven die niet bij hen past.

Vaarwel aan 'de eeuwige student'

De mijlpaal moet 'de eeuwige student' vermijden; elke student moet namelijk binnen een redelijke termijn zijn of haar diploma behalen. Daarmee lost de KU Leuven een aloude problematiek op: studenten die drie jaar lang een eerstejaarsvak meeslepen. Als zij daar dan een derde keer voor falen, moeten ze stoppen en zijn ze die drie jaar kwijt.

Voor wie minder dan zestig studiepunten per jaar of per fase opneemt, zoals studenten met een functiebeperking, werkstudenten of topsporters, bestaan er uitzonderingen op de mijlpaalregeling.

Naast deze eerste mijlpaal volgen later in de opleiding de tweede en de derde mijlpaal: het behalen van je bachelor-, en respectievelijk masterdiploma. Daar zijn nog geen strenge regels aan verbonden.☺

REBORN

Wie zit er achter de KU LEUVEN CONFESSIONS

Confessionpagina's maken de blok van menig student grappiger en sappiger. De makers van KU Leuven Confessions REBORN doen nu hun eigen 'confession' in *Veto*. 'Eigenlijk begon het als grap.'

door [Kasper Nollet](#)

Het concept van een confessionpagina is eenvoudig: studenten klappen anoniem uit de biecht via een Google Forms, waarna die *confessions* openbaar op de Facebookpagina worden geplaatst. De mogelijke onderwerpen lopen uiteen: van memes en pikante anekdotes tot spannende uitgaansverhalen. De mysterieuze beheerders zijn drie studenten uit wetenschappelijke richtingen.

Populair

'Eigenlijk begon het als een grap', vertellen ze. Confessionpagina's komen en gaan. De oorspronkelijke pagina, KU Leuven Confessions, telt vandaag ongeveer tachtigduizend likes op Facebook, maar is niet meer actief. Deze pagina is een van de vele pogingen om het concept te hernemen. 'Plots kregen we heel veel inzendingen en likes. Toen zijn we er serieus mee begonnen.'

Elke dag krijgt de pagina een honderdtal confessions toegezonden. 'Als een inzending ons zelf aan het lachen krijgt, plaatsen we hem. Soms slaan we er een boel over.' Alles lezen kost de groep namelijk te veel tijd. 'Momenteel zijn we de enige actieve pagina over KU Leuven. We hebben dus nog geen concurrentie gehad. We groeien snel.' De teller van het aantal likes staat inmiddels bijna op tienduizend.

De ideale pauze

De inzendingen kunnen erg sappig zijn. Soms

wordt het persoonlijk voor sommige volgers. 'Veel inzendingen verwijzen naar andere inzendingen. Het gebeurt al eens dat iemand een andere confession serieus opneemt, en dan een boze reactie opstuurt.' Maar zulke reacties zijn in de minderheid. 'Veelal taggen mensen elkaar onder een bericht als ze denken dat het bij iemand past.'

Op de inzendingen voeren ze geen eindredactie uit. 'We laten alles staan zoals we het krijgen. Dat geldt dus ook voor spelfouten: die laten we er voor de volledigheid in.' Zelf verzinnen ze soms ook hun eigen confessions: 'In het begin deden we dat nog wel om de pagina actief te houden, er werd toen nog niet zoveel opgestuurd.'

Tegenwoordig is het aantal inzendingen geen probleem meer, maar soms duurt het wel even voor ze een goede confession vinden. 'Tijdens onze studiepaauze zijn we daar een paar minuten mee bezig.' Het plaatsen van een *confession* doet elk op zijn eigen tempo. 'We spreken niet onderling af wanneer iemand iets online zet. Elk van ons kiest dat zelf.'

De prof leest mee

Ook aan de andere kant van de aula blijft de pagina niet onopgemerkt: 'We denken dat profven meelesen. Het gebeurt dan misschien niet veel, maar via via zullen ze zeker wel eens iets oppikken als het over hun eigen vak gaat.'

Assistenten zijn wel al vast publiek, leerde een *confession* over toezichthouders. Tijdens een exa-

men schrijven ze doorgaans om het half uur het tijdstip op een krijtbord vooraan in een aula. 'Er kwam eens een confession binnen over iemand die dat niet fijn vond. Kort daarop volgde een andere confession waaruit bleek dat een assistent meegaf dat hij/zij de feedback ontvangen had: ze zouden voortaan een klok projecteren op het bord.'

'We slaan een soort brug tussen studenten en docenten'

[KU Leuven Confessions](#)

De populariteit van de pagina maakt de drie blij: 'Het leukste is dat we alle studenten samenbrengen, iedereen kan zich uiteindelijk wel in een van de berichten vinden.' Dat het een deel van hun pauzes opeist, maakt voor hen niet zoveel uit. 'Dat is maar een paar minuutjes kijken elke dag, en we krijgen er al die ambiance voor terug.'

'Dat er assistenten en zelfs profven bij betrokken geraken, vinden we heerlijk. In die zin slaan we namelijk een soort brug tussen de studenten en de docenten.' Over het lot van de pagina is de houding unaniem: 'We zijn niet van plan om ermee te stoppen. We gaan het zo lang mogelijk actief proberen houden.'☺

Veto's serieuze gids voor nieuwe studenten

Van fietstips tot de meest studentikoze restaurants: *Veto's* ultieme gids voor de startende student.

door [Luz Goossens](#) en [Tijs Keukeleire](#)

1. Blokhulp

Als student ben je in de eerste plaats iemand die studeert. Op verschillende plaatsen kan je terecht om je studeerervaring te verbeteren. In de bibliotheken en leercentra kan je een rustig plaatsje vinden om te studeren. Om het coronaproof te houden, werken ze momenteel met reseraties.

Op de website van 'KU Leuven Blokt' vind je verschillende studeerplekken. In de blok komen er nog extra bij. Laat je studeerwerk niet hangen in de eerste weken. Een hoofdstuk samenvatten helpt je om te weten hoe je nota's moet nemen voor een vak.

Je studiemateriaal vind je bij de cursusdienst van je opleiding of in de Acco. Beide zijn in principe voor en door studenten, maar de eerste toch wel wat meer dan de tweede. Met een Acco-aandeel bespaar je heel wat geld, vraag dat dus tijdig aan! Zo'n aandeel blijft geldig voor de rest van je leven — je moet dat niet elk jaar opnieuw kopen.

De start van het studentenleven is niet voor iedereen even makkelijk

Sommige boeken zijn ook tweedehands of online te bestellen. Zoek daarvoor eens naar Facebookgroepen (de kring van je richting heeft er waarschijnlijk een). Ook in printshops kan je soms cursussen kopen of readers en papers laten afdrucken én inbinden.

Bij verschillende organen kan je terecht voor je persoonlijke ervaringen met onderwijs. Iedere faculteit heeft een team studiebegeleiders dat je specifiek kan adviseren over jouw opleiding. Bij de Dienst Studieadvies vind je zowel persoonlijke studiebegeleiding als groepstrainingen rond stress, plannen en meer.

Verschillende faculteiten voorzien ook Peer Assisted Learning (PAL), waar je samen met ouderejaarsstudenten je vakken onder de loep neemt. Niet alleen de vakinhoud, maar ook studietips en examenvoorbereiding komen aan bod.

Ten slotte is het belangrijk om te vermelden dat studenten een stem hebben in het onderwijsbeleid via campusraad LOKO, de Studentenraad en de studentenvertegenwoordigers van hun opleiding. Elk jaar worden er enthousiaste studentenvertegenwoordigers van de eerstejaarsaula gezocht. Het is een absolute aanrader om deze rol in te vullen. Zo leer je je proffen in een andere omgeving kennen.

2. Ontmoet nieuwe mensen

De start van het studentenleven is niet voor iedereen even makkelijk. De stress van het onbekende kotleven/pendelleven in combinatie met nieuwe lesvormen en sociale contacten vraagt wat van een student. Gelukkig kan je op verschillende manieren ondersteund worden!

Mensen die elkaar kennen uit het middelbaar willen ook vooral van elkaar af

Zo zal je studentenvereniging ongetwijfeld evenementen organiseren om eerstejaars met elkaar in contact te brengen. Reken daar op goedkope (ook non-alcoholische) drankjes en makkelijke gespreksstarters. Tenzij het echt niet je ding is, loont daar even langsgaan zeker de moeite.

Neem zeker zelf even initiatief. Nodig bijvoorbeeld je burens na de eerste les uit om samen iets te eten. Misschien worden ze wel je vrienden voor de rest van je leven! Lijkt de hele aula elkaar al te kennen en ben jij de ene vreemde eend in de bijt? Wat een larie! Iedereen zit daar met een even bang hartje als jij. En zijn er al klikjes? Dat zijn sowieso mensen die elkaar kennen vanuit het middelbaar en — een geheime tip — die willen eigenlijk ook vooral van elkaar af.

3. Je staat er niet alleen voor

Daarnaast heeft het Studentengezondheidscentrum van de KU Leuven een breed aanbod van betaalbare psychotherapie, waar ze studententhema's zoals stress, faalangst en piekeren behandelen.

Aan het Studentengezondheidscentrum kan je makkelijk op consultatie bij de huisartsen en je kan je er ook laten vaccineren (voor andere kwaaltjes dan corona). De Sociale Dienst van de KU Leuven voorziet financiële bijstand voor alle Leuvense studenten via extra toelages, leningen en voorschotten, maar kan ook een bemiddelen de rol bij conflicten opnemen.

4. Fietswijsheid

In Leuven zijn auto's de zwakke weggebruikers, zeggen ze al eens. Op de spitsuren zien de straten zwart van studenten – te voet of op de fiets. Fietsen huren, kopen en herstellen kan bij de Velo, DIY Fietsatelier en het Fietspunt. Voor kleine herstellingen heb je op verschillende plaatsen de Velo Fix Stations en het Fietspompnetwerk. Onder het Fochplein en aan het station kan je je fiets ook snel laten herstellen, voor kleine ingrepen zelfs gratis.

De politie controleert de eerste twee weken sterk op fietsers die de verkeerde richtingen inrijden

Beveilig je fiets goed, want gestolen fietsen zijn een iets te courante ervaring! Daarnaast is het belangrijk om te weten dat er allerlei regeltjes gelden voor fietsers, die veel studenten pas door schade en schande leren.

Wees gewaarschuwd: de politie controleert de eerste twee weken sterk op fietsers die de verkeerde richtingen inrijden of met een slecht verlichte fiets rondrijden. De belangrijkste eenrichtingsstraten zijn de Tiensestraat en de Blijde-Inkomststraat (prent het in je hoofd!). Ook mag je niet fietsen in het Stadspark of overdag op de Diestsestraat.

5. Welverdiende ontspanning

Studenten zijn natuurlijk nog steeds gewoon mensen: ook zij verdienen plezier en rust. Daarop is Leuven uiteraard voorzien. Dankzij de sportkaart (€27) van de KU Leuven kan je een heel jaar aan tientallen sporten deelnemen.

Voor wandelingen of gezellige fietstochtsjes kan je eens een kijkje nemen in de Abdij van Park, de Kruidtuin, de Vaart, het Groot Begijnhof, het Heverleebos en de bossen van Arenberg. Het half verscholen Dijlepark is de romantische plek bij uitstek, al kan het er 's avonds soms wel guur zijn.

Daarnaast is het voor kunstliefhebbers aangeraden om een cultuurkaart (€20) aan te schaffen. Daarmee heb je vaak gratis toegang en allerlei kortingen in het Leuvense culturele gebeuren. Meer daarover vind je op de volgende pagina!

6. Wining and dining

De smaak wil natuurlijk ook wat. De grootste horeca-aanraders zijn de Werf voor de gezelligheid en de Quetzal voor de chocolade. In de Muntstraat vind je smaken van over heel de wereld (wel aan minder studentikoze prijzen) en aan de Panaché staan dagelijks lange rijen voor broodjes.

Een goed Alma-alternatief is de Thai op het Alfons Smetsplein

De Alma stond bekend als het studentenrestaurant met goedkope maaltijden. Dat neem je best met een korrel zout (dat doet Alma ook). Een goed Alma-alternatief is de Thai op het Alfons Smetsplein tegenover de rechtenfaculteit: curry's en pad thai's aan 4,5 euro. En misschien wel de hoeksteen van het studentenbestaan is De Muur, waar je zo zonder te bestellen een frituursnack uit de muur kan halen. Als je zin hebt in een uitgebreide maaltijd, passeer je eerder langs Loempialand.

Om uit te gaan bevelen we fakbars van harte aan. Dat zijn uitgaansgelegenheden voor en door studenten. Als je naar de fakbar van je eigen faculteit gaat, kom je misschien wel richtinggenoten tegen. Dat gaat nog handig van pas komen.

Dan nog een eervolle vermelding: poezenliefhebbers moeten eens een koffietje gaan drinken in Mont Café waar de kat Monty rondloopt om te knuffelen met klanten!☺

Tips van ervaren studenten

'Let op voor studentenspitsuren op vrijdag en zondag en vermijd zo overvolle treinen'
– Amber, student logopedie

'Als het een hoorcollege is, is het de berg niet waard'
– Toon, student Sociaal Werk

'Investeer in een goede agenda, bureaustoel en hoofdtelefoon, zeker met online lessen!
– Merel, student Politieke Wetenschappen

'Als je het gevoel wil hebben dat je aan Hogwarts studeert, moet je eens in de Ladeuzebib gaan zitten'
– Willem, student economie

'Soms is zelfzorg een plastic zak in je rugzak tegen voor als je fietszadel natgerend is'
– Alicia, student biochemie

'Niet bang zijn om iemand aan te spreken die alleen zit in de aula, de Alma of waar dan ook'
– Freeke, student Sociologie

'Ooit zal je pret op het toilet van een slechte kebab moeten doorstaan'
– Jorden, student Psychologie

Cultuurhuizen in Leuven

door Lore Meesters

OPEK

In OPEK komen verschillende artistieke organisaties samen. Het is de thuisbasis van stadstheatergezelschappen Het nieuwstedelijk en FABULEUS, maar ook van andere creatieve organisaties zoals Bazart en WISPER. Zelf kan je er terecht voor voorstellingen en debatten of om te tekenen, zingen, acteren, fotograferen en nog veel meer. En wanneer dat allemaal te veel van het goede is, kan je ook gewoon iets gaan eten of drinken in het café. In ieder geval is de Vaartkom een gezellige omgeving, waar je je avond gegarandeerd fijn doorbrengt.

30CC/Stadsschouwburg

In het centrum van de stad vind je het pronkstuk van de Leuvense culturele gebouwen terug. De Stadsschouwburg moet je in je studententijd minstens één keer gezien hebben, al is het alleen maar om de indrukwekkende zaal te bewonderen. Het aanbod varieert van theater tot muziek en dans. 30CC — de naam van het Leuvense cultuurcentrum, van postcode 3000 — organiseert ook voorstellingen op andere locaties in de stad, waaronder de Minnepoort en het Wagehuys. Helaas vallen de ticketprijzen niet altijd binnen het doorsnee studentenbudget.

Museum M

Hoewel menig student niet meteen staat te springen voor een museumbezoek, doet Museum M haar best om de plek levendig te houden. Zo zorgen de verschillende tentoonstellingen voor een gezonde mengeling van oudere collecties en moderne kunst. Met een cultuurkaart is een bezoek gratis, als student betaal je €5. Eén keer per jaar opent het museum ook 's avonds haar deuren voor de M-useumnacht.

STUK

Kunstencentrum STUK is een dynamische culturele plek, waar ook minder bekende kunstenaars en minder conventionele kunst tot hun recht komen. STUK verrast steeds weer met tentoonstellingen over actuele thema's en rakende dansvoorstellingen. Een deel van het aanbod, waaronder Jazz op zondag en STUK START, is overigens gratis. Gratis voorstellingen kan je bemachtigen door vrijwilligerswerk te doen. Verder is STUKcafé een geliefde ontmoetingsplek met studentvriendelijke prijzen.

Stelplaats

De stelplaatsen van De Lijn aan het station zijn tot een hybride ruimte voor jongeren getransformeerd. Stelplaats is voorzien van een bar, een restaurant en een nachtclub en maakt zo deel uit van het Leuvense nachtleven. Daarnaast biedt de plaats ook onderdak aan creatieve en muzikale zielen die nood hebben aan een ruimte om hun ding te doen. Ook hier vinden elk jaar nog heel wat andere evenementen plaats die de moeite waard zijn.

Hal 5

Sinds enkele jaren leeft de achterbuurt van het station opnieuw op dankzij Hal 5. In de oorspronkelijk leegstaande spoorweghal kun je nu terecht voor een hapje en een drankje. Het is ook het thuis van heel wat lokale en sociale initiatieven, waaronder een kruidenier, een bakkerij en een bloemist. Verder worden er regelmatig diverse activiteiten georganiseerd. Hou dus zeker hun agenda in de gaten.

Het Depot

Het Depot heeft een uitgebreid concertaanbod, waar zowel bekende als minder bekende artiesten deel van uitmaken. Met de cultuurkaart krijg je enkele euro's korting, maar tickets kunnen behoorlijk prijzig blijven. Enthousiastelingen kunnen altijd vrijwilliger worden en zo een gratis ticket verdienen. Anders is er altijd nog Depot Café, een concept waarbij ontluikend talent gratis optreedt in de foyer van het Depot. Zo kan je nieuwe artiesten ontdekken en ondertussen genieten van een drankje.

Cinema ZED

Voor de film liefhebbers, maar ook voor iedereen die op het aanbod van de Kinopolis uitgekeken is, is Cinema ZED de ideale locatie. ZED pakt uit met minder voor de hand liggende films, die allesbehalve minder interessant zijn. Een standaardticket kost €9,5, maar met een cultuurkaart betaal je €7. Met zo'n kaart kun je bovendien gratis naar een Sneak Preview, waarbij je als eerste een te verschijnen film kunt gaan ontdekken. Vraag je er een gratis studentenkaart aan, kan je er één keer per maand een vriend trakteren op een gezellige filmavond of je deelt de prijs door twee.

Pas op voor je laptop

© Gaëlle Delandmeter

Starten in het eerste jaar: structuur lijkt weg te vallen, afleiding en vermoeidheid dreigen om de hoek. Ook je laptop blijkt niet zo onschuldig voor je gezondheid. Enkele oorzaken en vooral tips.

door [Thomas Maes](#)

In de anderhalvemetersamenleving leefden we bij uitstek digitaal. Wanneer weinig nog fysiek plaatsvindt, dreigt de structuur weg te vallen uit onze dagen. De grens tussen werk en vrije tijd vervaagde. 'Als je normaal fysiek les had van 2 tot 4, was er een duidelijke afbakening tussen lestijd en vrije tijd, maar nu valt die weg', zo vertelt professor communicatiewetenschappen Kathleen Beullens.

De motivatie verkleint om taken af te werken. Die online les kan je altijd later bekijken, waarom zou je niet eerst berichten beantwoorden of even een serie kijken? Bovendien krijg je online gemakkelijker prikkels binnen, waardoor afleiding snel is gebeurd. Minder concentratie, uitstelgedrag, weinig productieve dagen en je slechter voelen als gevolg, zijn mogelijke effecten.

'In deze covidtijden vervult technologie in de

'Waar de ene zich via een groepsgebesprek op Zoom juist heel verbonden kan voelen, kan de andere daar juist uitgeput van geraken'

[Kathleen Beullens, professor communicatiewetenschappen](#)

eerste plaats een belangrijke verbindende functie', zo vertelt professor Beullens. 'Je scherm is tegenwoordig een van de weinige manieren waarmee je nog in contact met anderen kan treden. Wat je nu bij de online lessen wel hebt, is dat de sociale component wegvalt. Dat kan vermoeiend zijn.'

De ene schermtijd is de andere niet

Binnen onze 'schermtijd' doen we een reeks van diverse activiteiten, waarbij het effect van elk van die activiteiten individueel kan verschillen. Beullens legt uit: 'De ene voelt zich heel verbonden via een groepsgebesprek via Zoom of door het sturen van online berichten, terwijl de andere dat totaal anders ervaart er juist uitgeput van geraakt.'

Hoe vermijd je nu best zaken als concentratieverlies en vermoeidheid? 'Eens je je doelen hebt vastgesteld, kan je de "pomodorotechniek" gebruiken', zo vertelt Beullens. 'Daarbij plan je je activiteiten in tijdsintervallen: je focust je bijvoorbeeld drie kwartier intensief op één taak waarna je een ontspanningsinterval inplant van een tiental minuten om met sociale media bezig te zijn.'

Pas op voor de laptop

Ook ergonomisch zijn er risico's verbonden aan ons digitaal tijdsverloop. 'Als je fysiek afsprekt, beweeg je heel de tijd. Als je online belt, zit je continu naar één plek te staren.' Professor emeritus ergonomie Arthur Spaepen wijst erop dat fysieke en mentale belasting niet losstaan van elkaar: 'Het wordt pas een probleem, als je de signalen van je lichaam negeert, bijvoorbeeld door mentale spanningen of als je gevangen bent in concentratie. Nekklachten of pijnlijke ogen zijn typische signalen. Die worden bovendien groter naarmate je ze negeert.'

'Een laptop zorgt automatisch voor een ongewone houding'

[Arthur Spaepen, professor emeritus ergonomie](#)

Spaepen wijst erop dat de intrede van de laptop niet onschuldig was: 'Een laptop lokt een ongewone houding uit. Er is geen scheiding tussen je beeldscherm en je toetsenbord. Dat is de kern van het probleem.'

'Ofwel staat je scherm op ooghoogte. Dat is goed voor de nek en rug, maar dan staan je armen en polsen in een onnatuurlijke houding doordat het toetsenbord te hoog staat. Overbelaste spieren en pezen of zelfs uitstralings- en hoofdpijn zijn dan de mogelijke effecten van langdurige spanningen in de schouderregio en pols.'

'Ofwel staat je toetsenbord wel laag genoeg. Dan kan je werken met ontspannen (lage) schouders, maar een voorovergebogen hoofd zorgt dan weer ongetwijfeld voor nekklachten.'

'Verbaas je niet: de meeste tafels zijn gewoon te hoog gemaakt voor een toetsenbord'

[Arthur Spaepen, professor emeritus ergonomie](#)

Spaepen benadrukt ten eerste dat een mens niet gemaakt is om te zitten. 'Als het toch moet, is het essentieel om regelmatig je houding veranderen en te zorgen dat je al zittende voldoende kan bewegen.' Een verstelbare stoel, een zadelstoel of een zitbal zijn daarbij hulpmiddelen.

'Ten tweede: luister naar de sensoren van je lichaam bij langdurig schermgebruik. In het begin kan een simpele timer daarbij gemakkelijk helpen. Telkens als die afgaat, scan je de houding van je benen, je rug, je nek...'

Hoe vind ik nu de goeie houding?

Last but not least, een goede sta- of zithouding is een cruciaal startpunt. Eerst kijk je hoe je zit, los van bureau of beeldscherm. Voldoende hoog? Hoek in de heup ongeveer 100 graden? Vlotte steun voor de voeten? Voel je de steun van de rugleuning?

Dan pas kan je je focussen op het toetsenbord: schouders ontspannen, bovenarm naast het lichaam, elleboog 90 graden gebogen, hand in verlengde van de voorarm. Nu hoort je toetsenbord net onder je vingers te komen.

'Verbaas je niet: de meeste tafels zijn gewoon te hoog gemaakt voor een toetsenbord,' zo voegt professor Spaepen nog toe. 'Een oplossing is dan om je stoel hoger te zetten, al heb je dan ook een voetsteun nodig voor genoeg stabiliteit.' ☺

De tips van professor Spaepen

1. Beweeg. Verander regelmatig je houding. Zorg dat je voldoende kan bewegen al zittende (denk aan een verstelbare stoel, zadelstoel of een zitbal).

2. Luisteren naar de signalen van je lichaam. Stel een timer in en kijk naar de toestand en houding van je benen, je rug, je nek ...

3. Start van een goede houding. Schaf een losstaand toetsenbord aan en plaats het op juiste hoogte: je toetsenbord laag genoeg zodat je schouders ontspannen zijn, je scherm op ooghoogte (denk aan een rekje of een stapel boeken).

De tips van professor Beullens

1. Steek structuur in je dag. Gebruik de 'Pomodorotechniek', sluit je voldoende af van de binnenkomende prikkels die online continu op je afkomen en plan activiteiten waarvan je energie krijgt.

2. Kom buiten.

3. Reflecteer. Evalueer wat werkt voor jou, krijg inzicht in je eigen mediagebruik.

Help eens een leerling!

Op zoek naar een zingevende hobby in je eerste jaar? Kom bij *Veto*, of – minstens even goed – word 'maatje' van een leerling. 'Je voelt wat je kan betekenen voor iemand.'

door [Emma Desmet](#)

Het Buddyproject startte in 2007 met 22 studenten aan het roer die de begeleiding van zo'n veertig leerlingen op zich namen. De aantallen zijn doorheen de jaren stevig blijven aanzwellen, met momenteel vijfhonderd actieve buddy's die meer dan duizend schoolkinderen onder hun vleugels nemen.

Het leven in een nieuwe, onbekende stad met een onbekende voertaal is niet vanzelfsprekend en daarom werden deze buddywerkingen opgericht. De stad Leuven vindt het belangrijk aandacht te schenken aan de meest kwetsbaren in die doelgroep.

Belangrijk is dat een buddy niet per se iemand is die instaat voor bijles, of dient als een persoonlijke vakleerkracht. Het gaat eerder om een 'maatje', iemand die ondersteunt op allerlei vlakken: van helpen met huiswerk tot ondersteuning in de Nederlandse taal, maar evengoed optreden als vertrouwenspersoon voor kinderen met een moeilijke thuissituatie.

'Als je sommige stereotypen over mensen zelf van dichtbij meemaakt, krijg je een heel ander beeld'

[Ellen Frooninckx](#), studente en buddy

'Wij willen leerlingen in het Leuvense onderwijs ondersteunen die omwille van allerlei redenen geen gelijkwaardige onderwijskansen krijgen of bepaalde moeilijkheden ondervinden', verduidelijkt Ine Sevenants, projectdeskundige rond het Leuvense initiatief.

Leuvense kwetsbaarheid

Uit een rapport van Kind & Gezin uit de juli 2020 bleek dat 16% van de Leuvense kinderen opgroeit in een kansarme situatie, al is dat wel een verbetering ten opzichte van de voorgaande jaren. Toch blijven projecten zoals het Buddyproject een rol van betekenis spelen, vindt Sevenants: 'Het is

enorm belangrijk die kinderen op de rails te houden in hun schoolloopbaan. Een buddy kan daar in enorm veel betekenen.'

Een van die buddy's is Ellen Frooninckx: 'Ik moest een diversiteitsstage doen in het kader van mijn educatieve master. Toen ik het Buddyproject op de lijst zag, heb ik niet getwijfeld. Het is iets wat ik al veel langer wilde doen.'

Als buddy helpt ze twee keer per week telkens een uurtje een leerling van Somalische afkomst, die sinds dit jaar in het Leuvense onderwijs

schoolloopt. 'Er zijn heel vaak stereotypen over mensen die door de media worden verspreid, maar eens je het zelf van dichtbij meemaakt, krijg je een heel ander beeld. Stel je eens voor dat je hier aankomt en enkel je thuistaal kent, dat valt niet te onderschatten', klinkt het bij Ellen.

Win-winsituatie

Een leertraject doorlopen als buddy is niet enkel leerrijk voor de kinderen zelf, ook de studenten halen er veel praktijkgerichte ervaring uit. Zo

© Anne-Leen Declercq

YOUR BOOKS FOR LESS

MET EEN AANDEEL BETAAL JE MINDER

Met het Acco-aandeel koop je je studiemateriaal extra voordelig aan. Je betaalt één keer € 31 en krijgt de rest van je leven tot 25% korting in onze boekhandels en op onze webshop. [Waar wacht je op?](#)

KOOP JE AANDEEL IN ONZE WINKELS OF ONLINE OP www.acco.be/aandeel

acco
Learn better, grow smarter.

ben je een schooljaar of een semester lang bezig met iemand: een engagement dat soms uitdagingen met zich mee brengt maar evengoed een enorme voldoening biedt, vertelt Ellen.

'Ik ben zelf vroeger ook buddy geweest en heb aan dat traject zeker zoveel gehad dan aan al mijn andere stages en praktijkervaring omdat je echt verandering ziet. Je voelt wat je kan betekenen voor iemand, en dat is zo'n enorme meerwaarde', licht Ine Sevenants toe.

'Ik ben zelf vroeger buddy geweest en heb aan dat traject meer gehad dan aan al mijn andere stages'

[Ine Sevenants](#), projectmedewerker Buddyproject

Het is niet zo dat een student die interesse heeft in dit project al bepaalde vormen van ervaring moet hebben, of een specifieke richting moet studeren. Vooral een juiste ingesteldheid en motivatie zijn de belangrijkste eisen om aan het project deel te nemen: 'We matchen niet op vakinhoudelijke dingen, al kan het bijvoorbeeld wel zijn dat een student burgerlijk ingenieur sneller wordt gekoppeld aan een leerling die het moeilijk heeft met wetenschap en wiskunde.'

Bij de buddywerking zelf organiseren ze ook vormingen en presentaties over allerlei onderwerpen om de studenten die meewerken extra te ondersteunen wanneer ze zich in bepaalde thema's nog niet helemaal thuis voelen.

Alle personen ouder dan achttien kunnen meedoen in dit project als buddy

Al doen er niet enkel studenten mee aan de werking: de oudste actieve buddy is op dit moment liefst 87 jaar oud. 'Zij is een soort oma-figuur en dat hebben sommige kinderen echt nodig. Zij is nog altijd een van onze meest geliefde buddy's', klinkt het.

Coronale obstakels

Helaas steekt corona ook hier een stokje voor bepaalde zaken in het project. Naast buddy's die na schooltijd op de school zelf hulp aanbieden, is er ook *buddy at home*, dat recentelijk werd opgestart. 'We zijn heel flexibel geweest, al proberen we het wel zoveel mogelijk op school te laten doorgaan, of anders online of via een wandelingetje', vertelt Sevenants.

Maar ook buiten de praktische aanpassingen merken ze bij de organisatie een verandering door de huidige pandemie: er zijn meer en meer

buddy's nodig, omdat ook meer en meer kinderen extra ondersteuning nodig hebben door de lockdown en het daarbij horende online onderwijs.

Alternatief voor volwassenen

De buddywerking voor leerlingen uit de lagere school en het middelbaar is niet de enige vorm van buddieschap in de stad Leuven. Er bestaat ook de 'Buddywerking Anderstalige Nieuwkomers', een nieuw initiatief ontsproten aan 'buddywerking voor vluchtelingen' dat in 2018 ontstond.

Alle personen ouder dan achttien kunnen aan dit project meedoen als buddy en een anderstalige nieuwkomer ondersteunen. Het doel is zeker eenmaal per week telefonisch contact op te nemen en om de twee weken in het echt af te spreken. Als buddy van een leerling ben je één of twee uur per week bezig met de begeleiding.

Een buddy is geen hulp- of dienstverlener, maar dient als vertrouwenspersoon of aanspreekpunt om door te verwijzen naar de juiste instanties. Aan het engagement wordt een minimumtijd van zes maanden gekoppeld.☺

Zes digitale tips voor je studententijd

Het wordt soms vloeken op KU Leuven's digitale infrastructuur, dat geven we je op een boekje. Maar er is ook heel veel mogelijk: hier een paar tips en tools om je op weg te helpen.

door [Tijs Keukeleire](#)

© Jan Costers

1. Gebruik Quivr

Om te beginnen: KU Leuven heeft geen eigen app. Behalve als je de 'kuleuven.app'-website meetelt, maar dat is gewoon een portaal met linkjes naar andere toepassingen. Dus sprongen studenten zelf in het gat. De app Quivr vult de belangrijkste noden, zoals je uurrooster, de maaltijden in de Alma en de bezettingsgraad in de bibliotheken.

Maar Quivr gaat verder. Je kan ook de roosters van je vrienden zien en de laatste *Veto*-artikels verschijnen er zelfs. Lesdocumenten, mails of examenresultaten vind je er wel niet terug.

2. Gebruik de Blackboard-app

Met Quivr alleen kom je er nog niet. Je zal al snel kennis maken met Toledo, de Smartschool van de KU Leuven. Hierop komen de lesinhoud, communicatie en taken terecht. Toledo heeft geen app, maar de onderliggende software die de KU Leuven huurt voor Toledo heeft er wel een. Die is bovendien gratis.

3. Mapjes op Toledo

Over Toledo gesproken, je gaat al snel merken dat sommige proffen niet zo goed zijn in hun cursussen ordenen. Of soms net te goed! Door alles

in aparte mapjes te steken, wordt er een angstaan-jagend labyrint gecreëerd, waarin jij verwacht wordt je materiaal te vinden.

Druk dan in de blauwe zijbalk snel op het kleine mapicoontje bovenaan. Plots wordt je cursus overzichtelijker en vind je altijd perfect wat je zoekt.

4. Mails via je gsm

We hebben het nu gehad over uurroosters en cursussen. Maar wat dan met e-mail? Daar heb je in principe enkel toegang toe via owa.kuleuven.be (zie het mailicoontje op de Toledostartpagina). En de mobiele website van OWA, euhm, trekt op niet zo veel.

Een kleine tijdsinvestering die wij warm aanbevelen: link je mail aan je gsm, zodat je pushmeldingen krijgt. Dit zal zeker en vast van pas komen — bijvoorbeeld wanneer je prof 's ochtends een kwartier voor de les een mail stuurt dat hij ziek is. Dan kan jij je rustig omdraaien in bed, terwijl al die losers in de regen op de fiets springen omdat zij de e-mail niet hebben gelezen.

5. Uurrooster op je gsm

Quivr allemaal goed en wel, maar wat als je liefst je uurrooster in je digitale agenda hebt?

Ook dat gaat, maar is wat lastiger. Stap 1: laat je uurrooster synchroniseren met je webagenda (zie kuleuven.be/insync voor de uitleg). Stap 2: druk in je online agenda op 'Delen' (naast 'Afdrukken') en deel je agenda eenvoudigweg met jezelf, of je ouders of je lief.

6. Gebruik Telenet WiFree

En dan, een van de meest onbekende voordelen van KU Leuven-student zijn: gratis Telenet WiFree. Wat? Jawel, KU Leuven schenkt je niet enkel wifi op de campus, maar ook in heel België. Inloggen met je r-nummer en wachtwoord volstaat. Er is wel een limiet van 5 GB per maand. Helemaal onderaan in het KU Loket vind je onder 'Opvolging Gebruik' hoeveel MB je nog over hebt.

KU Leuven schenkt zijn studenten zelfs gratis wifi over de landsgrenzen heen. Naast de wifi in de KU Leuven-gebouwen, Campusroam, bestaat er ook Eduroam. Dat is een wereldwijd netwerk van instellingen die hun gebruikers toelaten om op elkaars wifi te surfen. *Veto* interviewde vorig jaar de oprichter van Eduroam (zie veto.be/eduroam). Op citytrip in Berlijn en wifi nodig? Stap gewoon even een universiteit binnen en meld je aan!☺

Leer je rector kennen

Aan het hoofd van de KU Leuven staat Luc Sels. Hij is vorig jaar ruim herverkozen als rector, maar bij de studenten was de marge erg klein. Wat maakt hem zo (im)populair?

door [Tijs Keukeleire](#)

Socioloog Luc Sels is sinds 2017 rector van de KU Leuven. Hij versloeg toen in een nagelbijten-de verkiezing de zittende rector — iets wat nog niemand hem had voorgedaan. Zijn geheim: een professionele, 'managementgerige', heel soms hippe uitstraling.

Onder die uitstraling schuilt er echter iemand met veel passies. Muziek bijvoorbeeld: in 2017 luisterde hij 68.000 minuten naar Spotify. Hij maakt regelmatig afspeellijsten voor de blokkende studenten en in 2021 had hij zelfs een campagneplaylist samengesteld (onze recensie daarvan vind je op veto.be/selsopspotify).

Finse piste

Die muziek komt ook van pas wanneer Sels gaat lopen. Toen we hem in april 2020 in volle coronacrisis belden en hij een hoestje had, zei hij droogjes: 'Ik heb deze ochtend nog 15 kilometer gelopen, wees gerust'. Hij is regelmatig te spotten op de Finse piste aan Arenberg. Vroeger basketbalde Sels trouwens ook.

Waar vindt deze man daar allemaal de tijd voor? In het toppunt van de coronacrisis sliep hij maar een paar uur per nacht, tijdens de campagne vo-

© Celine Vandeweghe

rig academiejaar 'zo'n 4 à 5 uur per nacht'. Het geheim is dan koffie. Op zijn campagnewebsite staat dat Sels' ochtendhumeur 'meteen verdwijnt na de eerste kop koffie'. Daarom dat er 'altijd best koffie in huis is'.

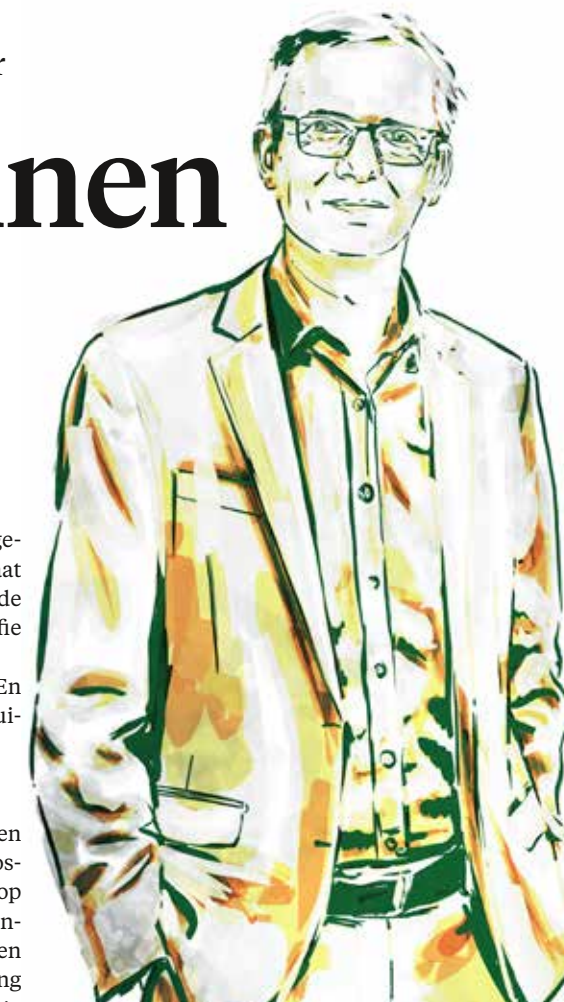
Dat geldt trouwens ook voor het rectoraat. En dat het geen slechte koffie is, kunnen wij getuigen.

Bestuurder

In een profielstuk van *Veto* vorig jaar kwamen Sels' mindere kantjes naar boven. Hij trekt dossiers graag naar zich toe en is soms te gefocust op zijn werk. Zo hij maakt hij af en toe wel eens inschattingsfouten. Sels was één maand rector toen hij gedetailleerde plannen voor een hervorming van het academiejaar op tafel gooide. Een heftig academiejaar later moesten die weer de koelkast in: te weinig afgetoetst, te veel door proberen te duwen.

Sels praat vooral met jou om je te overtuigen

Als jij A zegt en Sels B, dan zal Sels je eerst proberen te overtuigen van B. Pas daarna zoekt hij naar een compromis. Het beeld bestaat dat Sels vooral met jou praat om je te overtuigen. Dat heeft ook zijn oorzaak in Sels' dossierkennis: hij laat er letterlijk zijn slaap voor om van belangrijke zaken tot in de puntjes op de hoogte te zijn. Je moet dan met goede argumenten komen om hem van zijn ideeën af te brengen.

Verkiezing

Bij de rectorverkiezingen vorig jaar had Sels één tegenkandidaat: toxicoloog Jan Tytgat. Tytgat aasde onder andere op de studentenstem, 10% van het totaal. Hij liet geen kans schieten om het over de kalenderhervorming te hebben, of de misleuk die studentenrestaurant Alma is geworden.

Maar het mocht niet baten: Sels haalde 52% van de studentenstemmen. Hoe hij dat deed, lees je op veto.be/studentenstem, maar het heeft er waarschijnlijk mee te maken dat studenten eerst een lang congres moesten bijwonen om hun stem te mogen uitbrengen.

Sels maakt inschattingsfouten

En bovendien was Sels' marge bij proffen en andere personeelsleden veel groter. Sels gaf op verkiezingsavond toe dat de weinige steun van studenten hem wel een beetje teleurstelde. De zaak-Reuzegom, waar Sels in de media geen beste beurt maakte, speelt waarschijnlijk mee.

Net als een grote coronateleurstelling. Sels moedigde vorig academiejaar nieuwe studenten nog aan om koten te huren en zich voor te bereiden op een behoorlijk normaal studentenleven. Een maand of twee later moest alles helaas weer dicht. Wel een week of twee later dan aan de UGent, moeten we toegeven. En dat liet zich zien: de zittende UGent-rector haalde amper 37,7% van de studentenstem binnen bij hun rectorverkiezingen. Zonder tegenkandidaat.☹

De oudste fakbar van Leuven: een portret

Het Huis der Rechten was de eerste Vlaamse fakbar. Het groeide uit van studentenhuis met jukebox en tafelvoetballende proffen tot danscafé met sluitingsuur en een palet aan kleurrijke tradities.

door [Jonas Gilliams](#) en [Thomas Maes](#)

De Tiensestraat lag er vorig jaar verlaten bij. Een vreemde ervaring – in tijden toen corona nog stond voor een biertje met tequila en anderhalve meter duidde op zestien pilsjes in een houten plank, krioelde het er 's avonds van keuvelende studenten en bonkende muziek.

Ze zakten af naar de 'heilige drievuldigheid'. In de 'Tiense' staan immers drie fakbars naast elkaar: Politika Kaffee, de Recup en het Huis der Rechten (HdR). Vooral die laatste draagt een roemrijke geschiedenis met zich mee.

5 frank voor een waterachtige pint

Toen het HdR als eerste Vlaamse fakbar in Leuven het levenslicht zag in 1963, was dat niet aan de Tiensestraat, maar aan de Koning Albertlaan. Het initiatief daarvoor kwam van student Hubert Mestrum, vertelt Marc Huybrechts, praeses van rechtenvereniging VRG in 1964. 'Je kon toen een pintje kopen voor vijf of zes frank, maar het was wel waterachtig bier.'

Als praeses van VRG zat Huybrechts toen nog op kot in het HdR, wat enkel kon voor de praeses en leden van het kringbestuur. 'Nooit was er rust. Als praeses had ik 20, 25 bezoekers per dag en 's

'De revolutie werd hier in stilte voorbereid'

[Marc Huybrechts](#), praeses VRG in 1964

avonds was het niet bepaald geluidsdicht.'

Samen op kot zitten was ook gewoon nuttig om activiteiten voor te bereiden en te vergaderen, vertelt Luc Van den Brande, praeses van VRG in 1968 en latere minister-president van Vlaanderen. 'Wij waren echte vergadertijgers. Dat was dikwijls tot een kot in de nacht vergaderen over studentenparticipatie en later over splitsing van de universiteit.' Huybrechts bevestigt dit. 'De revolutie werd hier in stilte voorbereid.'

Vandaag is er voor politieke activiteiten geen plek meer in het HdR. 'Iedereen is hier welkom. Wij willen het café niet affiliëren met een bepaalde politieke kleur', verduidelijkt Sirine, ex-fakbeheerder van HdR.

What the Fak?

Fakbars zijn uitgaansgelegenheden voor en door studenten. Ze worden uitgebaat door een faculteitskring (vandaar 'fak'bar) of door meerdere faculteitskringen tezamen.

Schuilen in HdR

In 1968 protesteerden Leuvense studenten wekenlang voor de taalkundige splitsing van de universiteit. Ook het HdR speelde daarin een rol, vertelt Van den Brande. 'De Koning Albertlaan was ideaal om te in betogen, maar ook ideaal voor de ordediensten om "op te ruimen". Je kon vanuit het HdR uitstekend de charges van de rijkswacht in de gaten houden. Dikwijls waren er protesterende studenten die bij ons in het HdR veiligheid kwamen opzoeken en zo vermeden dat ze opgepakt werden.'

'Dikwijls kwamen er bij ons in het HdR studenten schuilen om te ontsnappen aan een charge van de Rijkswacht'

[Luc Van den Brande](#), praeses VRG in 1968

Franstalige studenten kwamen toen al niet meer naar de fakbar. 'Door de omstandigheden gebeurde dat niet', legt Van den Brande uit. 'De standpunten stonden fel tegenover elkaar. Leu-

ven Vlaams is één ding, maar je had ook de democratisering van de universiteit toen.' Huybrechts bevestigt: 'Franstaligen kwamen hier enkel over de vloer als zij amoureuus waren met een Nederlandstalige.'

Uiteraard was het HdR niet enkel een schuil- of vergaderplaats. Er werden lezingen en conferenties gegeven, maar natuurlijk ook gewoon pinten gepakt. 'Vroeger hadden wij nog een lied over het HdR', herinnert Van den Brande zich, 'dat ging als volgt: *'Er staat een huis aan de Albertlaan, een tempel van het Recht.'*

'Het idee van de eerste volledige feestavond geeft me weer kippenvel'

[Sirine](#), fakbeheerder 2019-2020

In de bar stond vroeger bovendien een jukebox, waarmee regelmatig muziek van Liesbeth List en Boudewijn de Groot werd afgespeeld. Vlak boven de bar op kot zitten, bleek niet altijd ideaal voor de nachtrust, herinnert Van den Brande zich. 'Er was maar één oplossing om te ontsnappen aan het kabaal: zelf in de bar zijn.'

Er waren af en toe TD's, maar voor het overige werd er eigenlijk nooit gedanst in de bar. 'Ik kan me zelfs niet herinneren dat er ergens in Leuven een danscafé bestond', vertelt Van den Brande. Dat zit nu wel anders, beamen ook Sirine en Tuur, beheerders van HdR. 'Overdag kan je hier terecht om rustig een pint te drinken of een spel te spelen en 's avonds om samen naar het voetbal te kijken. Maar tegen 22u schuiven we de stoelen en tafels aan de kant en transformeren we in een danscafé.'

Van toga's naar après-ski

Qua muziek wordt er van alles gedraaid, al blijken de DJ's hun stiekeme voorkeur voor schlagers

© Miette

en après-skimuziek niet altijd verborgen te kunnen houden. 'Ik heb daar echt een klok op moeten zetten', lacht Sirine. 'De DJ's wisten dat na een tijd ook. Als ik in de fakbar stond, werden er voor halfvier geen polonaises gedanst. Je kan dat geen hele avond verdragen.'

'Wij waren duidelijk serieuzere studenten'

[Luc Van den Brande](#), praeses VRG in 1968

'Na zo'n avond de bar runnen, word je ook gewoon een hechte vriendengroep', vertelt Sirine. 'De volgende dag eet je dan samen een broodje aan de toog en kater je wat uit. Als ze dan vragen: "Vanavond terug?", zeg je: "Dat is goed", en zo wordt dat een verslaving (*lacht*). Nee, nee, maar het idee van de eerste volledige feestavond geeft me weer kippenvel.'

Ook in de jaren zestig ontmoetten studenten uit alle richtingen elkaar in de fakbar. Er werden kaartjes gelegd en soms thema-avonden georganiseerd. 'Ik kan me nog een Romeinse avond herinneren waarop iedereen in witte toga's naar het HdR was afgezakt', vertelt Van den Brande.

'De studenten die niet op kot zaten hadden daarvoor lakens gebruikt van de studenten die wel een kamer hadden. Die lakens hebben wij natuurlijk nooit meer teruggezien.'

Toch zijn de tijden en daarmee de uitgaanscultuur veranderd, zoveel is duidelijk. Vroeger was er ook op zaterdag nog les en dus was niet donderdag, maar vrijdag dé uitgaansavond. Van op kot indrinken was in de jaren '60 nog geen sprake en van een sluitingsuur evenmin. 'Een sluitingsuur was er niet, maar tegen 2 à 3 uur vonden wij het meestal welletjes.' vertelt Van den Brande. 'Je ziet: wij waren duidelijk serieuzere studenten dan jullie (*lacht*).'

Tegenwoordig moet de fakbar om 5 uur verplicht sluiten. 'Sinds een tiental jaar is alles wat overlast en samenwerking met de buurt betreft veel meer gereguleerd', vertelt Sirine. 'We hebben stewards en spreken voortdurend af met de politie en de stad via de studentenflik. Dat is ook logisch: zij hebben ons nodig om de studenten bezig te houden en wij hen als studenten het te bont maken. Maar die samenwerking verloopt echt heel amicaal.'

Tafelvoetballende proffen

De jaren '60 zijn duidelijk de jaren 2000 niet. Zo mengden proffen zich in de jaren '60 nog onder studenten om samen een pint te drinken in het HdR. 'Vroeger stond er een "driftenbak" (*kickertafel, red.*)', weet Huybrechts nog. 'Professor Blanpain was daarin een echte specialist.'

'Het kan toch nooit slecht zijn voor professoren om te weten wat er onder de studenten leeft?'

[Luc Van den Brande](#), praeses VRG in 1968

Van den Brande merkt op dat het totaal niet raar aanvoelde om samen met proffen te ontspannen. 'Zij waren van harte welkom. Trouwens: het kan toch nooit slecht zijn voor professoren om te weten wat er onder de studenten leeft, wat hun gevoelens en aspiraties zijn? Zeker in het kader van de studentenparticipatie was het voor de proffen interessant om te weten hoe studenten dachten en vice versa.'

'Ons werd altijd verteld dat het HdR vroeger het grootst consumerende café van heel Europa was'

Sirine, fakbeheerder 2019-2020

Het lijkt tegenwoordig haast ondenkbaar dat proffen nog op eigen initiatief naar de fakbar zouden afzakken. 'Assistenten krijgen we hier soms wel nog over de vloer', aldus Sirine. 'En elk jaar wordt er een heuse proffentap georganiseerd. Maar daar blijft het veelal bij.'

Een vat vol tradities

Het HdR is een café met een schat aan tradities. Wie bijvoorbeeld zijn pintjes tijdens de shift niet volgens het boekje tapt, mag zich aan een opdrachtje verwachten. 'Dan moet je je Stella zelf leegdrinken of wordt er voor jou een 'speciale mix' klaargemaakt', aldus Tuur.

Een echte biercultuur kenmerkt het HdR. 'Omdat we vroeger in de Europese top drie voor "meest verkochte bier per m²" zaten, is de CEO van AB Inbev zelfs nog lang geweest in ons café', vertelt Tuur. 'Ze vertelden mij dat het HdR vroeger het grootst consumerende café van Europa was', herinnert ook Sirine zich. 'Nu is dat niet

'Als ik in mijn bed dook, speelden ze altijd "Welterusten, meneer de president" van Boudewijn de Groot'

Luc Van den Brande, praeses VRG in 1968

meer zo, maar het geeft wel een enorme kick om dat te weten als je hier een avond probeert in goede banen te leiden.'

Ook is er de boksbal die aan de ingang van de fakbar staat, recht tegenover de deur. Wie erin slaagt de exacte score van 666 punten te meppen, krijgt een gratis meter bier. Verder mogen tappers volgens een ongeschreven regel tijdens hun shift niet kussen in het HdR. 'Die traditie wordt nog steeds gerespecteerd', weet Sirine. 'Toch ontstaan er soms romances. Daar is nu eenmaal niets aan te doen.'

Dan zijn er nog tradities waar enkel de echte toogplakkers mee vertrouwd zijn. Naar het einde van de avond toe, wanneer de grote drukte is verdwenen, speelt de DJ *You'll Never Walk Alone* af. Dan gaan alle tappers op de toog staan en neemt iedereen elkaar vast. 'Dat doen we om onze vrijwilligers te bedanken. Zij werken iedere avond keihard, zodat iedereen zich zorgeloos kan amuseren. Dat mag je nooit vergeten.'

Van den Brande herinnert zich nog dat hij

zijn persoonlijke 'uitsmijter' had. 'Mijn favoriete nummer op de jukebox was *Welterusten, meneer de president* van Boudewijn de Groot. Dat liedje werd naar goede gewoonte afgespeeld als ik mijn bed in dook. Uiteraard een kwinkslag naar mijn praesesschap bij het VRG.'

Tegenwoordig is het steevast Urbanus die als laatste door de boxen klinkt met *Ge moogt naar huis gaan*. Dat we maar snel weer de omgekeerde beweging mogen maken.☺

© Miette

SJARELS CRYPTO

1. De bevrijding was toch geslaagd (11)
2. Gebruiken studerende piraten die app? (10)
3. Voormalig slotwoord (6)
4. Studentenplatform in Spanje of Amerika (6)
5. Plek voor jonge koppels (10)
6. Sabelperiode (9)
7. Gezellig hijshok (11)
8. Doos vol hartstochten (10)
9. Vriendenonderneming (12)
10. Zes antitransparante spelletjes (10)
11. Eenzijdig bijenbouwsel (9)
12. Gedrag dat tijdens corona extra bestraft werd (18)

1.	8		9		1						7							
2.					1	9					12	1					8	
3.						6					3	6						
4.					7		9				10							
5.							5				9		9				5	
6.					5	4						2	8					
7.							5	10	4			9		9			7	
8.					8				7			1			12			
9.	1		8		2				10			4						
10.					11		8		10			3		5				
11.							4	7	10				7					
12.			6		5				11			4			2			8

SPONSORED BY

BAVET®

Stuur een e-mail met je contactgegevens en de oplossing die je in de middenkolom hebt gevonden voor 15 september naar crypto@veto.be en maak kans op een van de

cadeaubonnen van Bavet ter waarde van 25 euro!

Student in beeld

Arenbergpark Leuven,
25 februari 2021

Het laatste wat ik, de maker van dit beeld, wil tonen is een romantisering van illegale lockdownfeestjes. Dat een beeld esthetisch correct is wil namelijk niet zeggen dat de maker akkoord gaat met het tafereel. Toch had ik graag geschreven over hoe het was om hier – per ongeluk, trouwens – aanwezig te zijn. Tientallen studenten samen zien springen, schreeuwen en dansen op ABBA-muziek voelt ronduit bevreedend aan na bijna een jaar van studentikoze radiostilte. Het ontstaan van een ongemakkelijke spanning onder de omstaanders, sommigen al dan niet overwegend om dichterbij te komen. Lockdownfeestjes vallen op geen enkele manier goed te praten. Het gegeven maakt me kwaad en angstig. Het maken van dit beeld, om me daarna zo snel mogelijk uit de voeten te maken, heeft mij aan de andere kant vooral aangezet tot het nadenken over hoe er is omgegaan met studenten in de afgelopen maanden. Om eerlijk te zijn voelde ik me tijdens het afwerken van dit beeld vooral genegeerd en in de steek gelaten. Ik kan niet anders dan mij afvragen of dit gebeurd zou zijn als men sensibeler zou omgegaan zijn met onze situatie, als men meer belang zou gehecht hebben aan onze stem. Maak van dit beeld wat je wil, daar dient ze voor, maar ga op meer af dan de esthetiek alleen. Blijf in ieder geval veilig en in je eigen bubbel, geniet verantwoordelijk van de warmere dagen. Van zodra het van bovenaf wordt toegestaan kan ik niet wachten om jullie tijdens een ABBA-karaoke van dichtbij te fotograferen.

Miette

Een diploma hoger onderwijs is bijna erfelijk

Behaal jij je diploma of niet? Je sociale situatie heeft daar een niet te onderschatten hand in. De sociale lift van het onderwijs lijkt stilgevallen, en het beleid hinkt achterop.

door [Elien Stouten](#) en [Tijs Keukeleire](#)

In de jaren 2000 stopte plots een belangrijke evolutie. Tot dan toe kregen meer jongeren met laagopgeleide ouders elk decennium een diploma hoger onderwijs. Tussen 2000 en 2010 daalde dat aandeel terug, van 28 naar 22% (zie grafiek). Een democratiseringsgolf stierf uit.

Het doet vragen rijzen: wat is er plots veranderd? En komt er beterschap? Voor de jaren 2010-2020 ziet de evolutie er alvast evenmin positief uit. Het aandeel jongeren met een laagopgeleide moeder dat verder studeert is quasi constant gebleven sinds 2008, meldde Statistiek Vlaanderen deze zomer. En het is geweten dat zij minder kans hebben om hun opleiding af te maken.

De vooropleiding

Op zoek naar oorzaken, komen experts meestal terecht bij de vooropleiding: kinderen uit lage-inkomensgezinnen kiezen vaker voor technische of beroepsrichtingen, aldus Mieke Van Houtte, professor onderwijssociologie aan de UGent. 'Het begint zelfs al in de kleuterklas, waar kinderen uit kwetsbare milieus een achterstand opbouwen', stelt ze.

'De bijkomende financiële bezorgdheden wegnemen is de boodschap'

[Dylan Couck](#), bestuurder Vlaamse Vereniging van Studenten

Daardoor zijn de kaarten op voorhand al geschud: al voor hun achttiende is de toegang tot het hoger onderwijs versperd. Van tso naar aso veranderen blijkt bovendien erg moeilijk.

De rol van leerkrachten hierin valt niet te onderschatten: zij begeleiden hun leerlingen in hun leerproces en op beslissende keuzemomenten. Ingrijpen in de lerarenopleiding is bijgevolg nodig, stelt Luc De Schepper, oud-rector van de UHasselt.

'Het is gemakkelijk de bal terug te kaatsen'

Maar wat kan het hoger onderwijs doen aan oorzaken binnen de vooropleiding die ze zelf niet in de hand heeft? 'Het is niet aan de universiteit

alleen om daarvoor te compenseren', vindt Dylan Couck, bestuurder Onderwijs bij de Vlaamse Vereniging van Studenten. 'Zij kan dat ook niet. De universiteit kan bijvoorbeeld wel onderzoeksmatig in kaart brengen hoe het momenteel staat met de competenties in het secundair onderwijs en daarmee rekening houden.'

Van Houtte is het daar niet meer eens: 'Het is gemakkelijk de bal terug te kaatsen: het hoger onderwijs wijst de vinger naar het secundair onderwijs, die op haar beurt wijst op het basisonderwijs als de plaats waar het al misliep, waarna het basisonderwijs de schuld steekt op het kleuteronderwijs.'

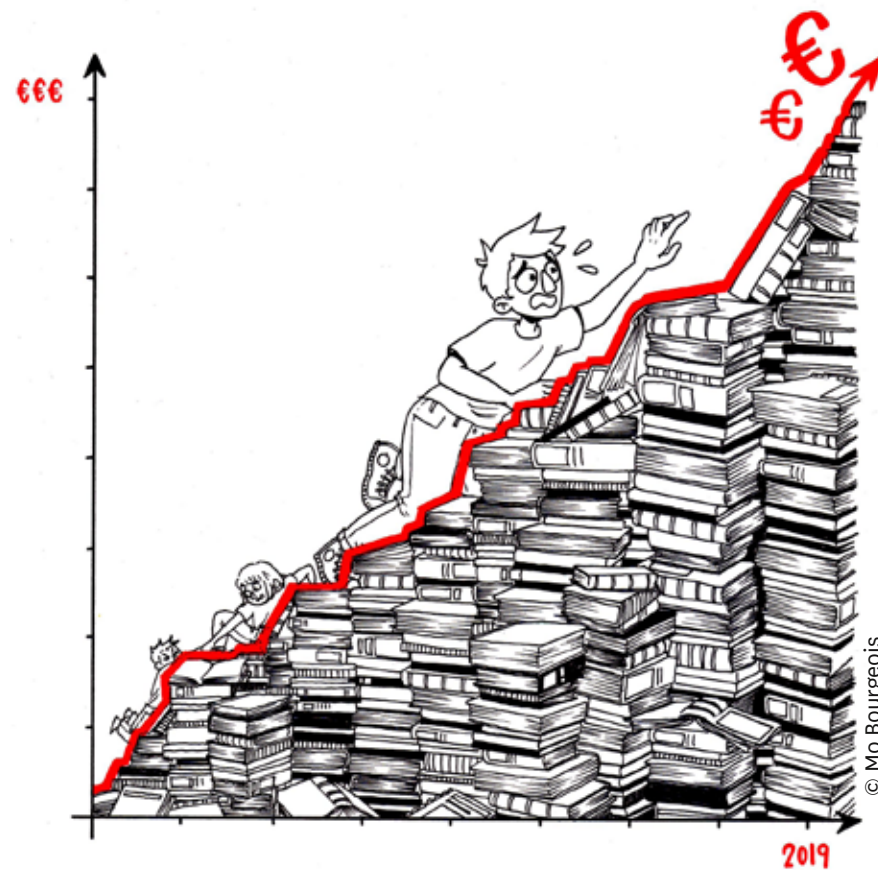
Zo kan de universiteit actief rekruteren in het secundair onderwijs, waarbij ze de idee dat 'hoger onderwijs niet is voor mensen zoals wij' wegwerkt, aldus Van Houtte.

Aan het IQ ligt het niet

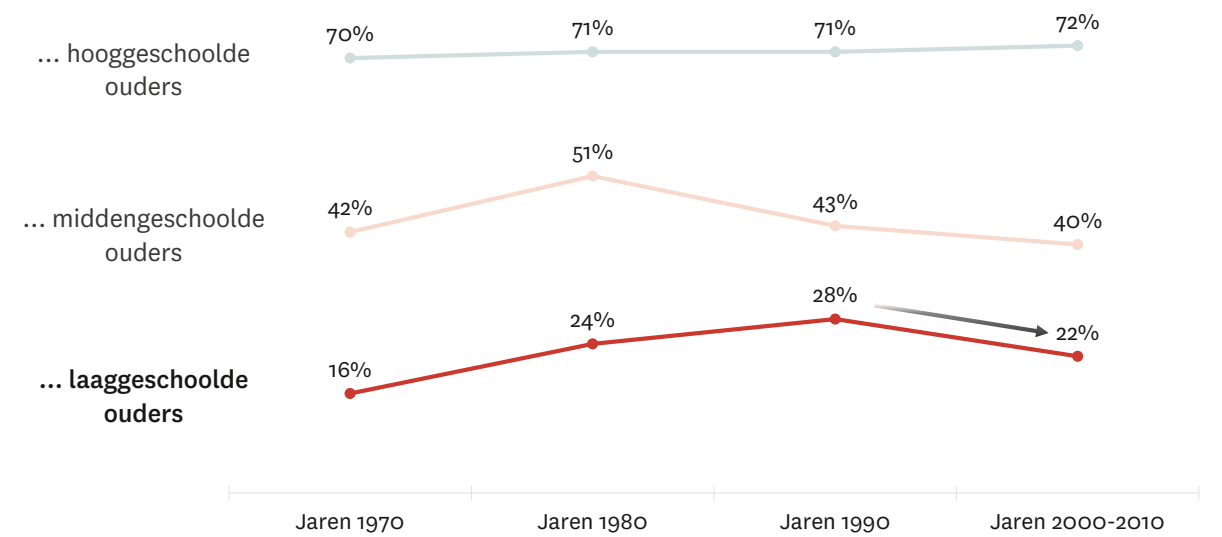
Het blijft een feit dat zelfs als die jongeren een aso-richting hebben gedaan en doorstromen naar het hoger onderwijs hun kans op slagen half zo groot is als die van kinderen afkomstig uit meer welgestelde gezinnen. Het ligt dan niet meer aan studiekeuze, maar waaraan wel?

'Dan krijg je het *nature-nurture*-debat', zegt Dylan Couck. Want als kinderen van hoogopgeleide ouders het systematisch beter doen in het hoger onderwijs, dan zijn er mensen die beweren dat het vooral een kwestie van genetica is.

Zelf wijst Couck evenzeer op de verschillen naargelang de secundaire school: afstuderen aan de ene school met 80% houdt niet per se dezelfde competenties in als afstuderen aan de andere school met hetzelfde percentage. Er zijn verschillen tussen het niveau waar scholen voor zorgen.

Aandeel hoogopgeleiden uit groep jongeren met ...

Van Houtte staat vrij sceptisch over aanleg als hoofdverklaring. Wanneer in analyses rekening wordt gehouden met bekwaamheid, blijkt dit doorgaans weinig uit te maken voor de vastgestelde sociale verschillen. Hoogopgeleide ouders geven immers veel meer door dan enkel genen.

'Als kinderen van hoogopgeleide ouders het systematisch beter doen, zijn er mensen die beweren dat het een kwestie van genetica is'

[Dylan Couck](#), bestuurder Vlaamse Vereniging van Studenten

Denk bijvoorbeeld aan normen en waarden die aansluiten op die van de universiteit. Daardoor aarden kinderen van hoogopgeleide ouders sneller in een universitaire context, terwijl jongeren uit kansengroepen geconfronteerd worden met een veel nieuwer sociaal milieu. Dat vergt een groot aanpassingsvermogen.

Van Houtte wijst dus vooral naar structurele drempels voor jongeren uit lage klassengezinnen. 'Het feit dat er bijvoorbeeld cursussen academisch taalgebruik worden aangeboden, erkent dat er een andere taal wordt gesproken naargelang sociaal milieu. Maar het gaat verder dan taal.'

Ijkingstoetsen

Van Houtte is geen fan van toelatingsproeven of ijkingsstoetsen, omdat die het elitaire idee van de universiteit versterken, zegt ze. Ook De Schepper benadrukt dat kinderen uit lage klassengezinnen zwaarder tillen aan de resultaten van zo'n proeven.

'Zij zijn vaak pioniers: de eerste van hun familie die verder gaat studeren', stelt Van Houtte. 'Dat brengt grote onzekerheid met zich mee over de eigen capaciteiten, een onzekerheid die een toelatingsproef of ijkingsstoets kan verergeren.'

Kinderen die daarentegen minstens één hoogopgeleide ouder hebben, relativiseren een tegenvallend resultaat van de toelatingsproef of ijkingsstoets meer. Daarnaast hebben zij de middelen om zich bij te laten spijkeren door een begeleider.

'Veel dieper dan het financiële alleen'

Couck ziet wel de voordelen in van een ijkingsstoets: ze tonen waar een student staat. Maar dat volstaat niet: we moeten de focus ook op andere aspecten leggen, vindt hij, zoals de financiële barrières tot het hoger onderwijs. Volstaan studietoelagen bijvoorbeeld wel? En wat met opleidingen die duurder zijn dan andere? 'De bijkomende financiële bezorgdheden wegnemen bij de student zodat deze zich volledig kan focussen op zijn studies, is de boodschap', aldus Couck.

'Door COVID-19 is er opeens wel aandacht voor sociale ongelijkheid in het onderwijs'

[Mieke Van Houtte](#), professor onderwijssociologie UGent

'Maar het gaat veel dieper dan het financiële alleen', werpt Van Houtte tegen. Kinderen die terecht komen in een context erg verschillend van die van hun gezin, moeten zich zelfstandig een weg banen aan de universiteit. Ze hebben thuis niemand om op terug te vallen die weet wat 'verder studeren' is. Daarnaast vervreemd je van je eigen herkomst, terwijl je sociale contacten aan-

knoopt met studenten uit een andere sociale context.

Studietrajectbegeleiders, diversiteitsbeleid en speciale statuten bieden een oplossing. Maar ook facultaire initiatieven zoals studentenverenigingen, PAL-, buddy- en mentorprojecten helpen studenten hun weg te vinden aan de universiteit.

Geen overkoepelend beleid

Op dit moment is er geen overkoepelend beleid tussen alle hoger onderwijsinstellingen, noch binnen de KU Leuven zelf, stellen de experts. Maar dat is misschien juist goed: elke universiteit en hogeschool, zelfs elke faculteit, heeft haar specifieke context. Wat werkt in de hoofdstad, doet dat niet per se in West-Vlaanderen.

Zo zegt De Schepper dat sociale ongelijkheid zeker aan de UHasselt een werkpunt is en zal blijven, aangezien 30% van de 18-jarigen in Limburg op dit moment een migratieachtergrond heeft – Nederlanders niet meegeteld. In 2030 zal dit percentage gestegen zijn met 10%. Dat heeft consequenties, want momenteel lukt het moeilijk om hen op de universiteitsbanken te krijgen.

Laptop volstaat niet

COVID-19 zal de kloof tussen kinderen uit hogere en lagere sociale klassen alleen maar doen toenemen. Niet iedereen heeft een stille studieplek of een persoonlijke computer – dat geldt voor zowel het secundair als het hoger onderwijs. Door de lockdown hebben sommige studenten bovendien hun studentenjob verloren: een ramp voor wie daarmee zijn studiekosten betaalt.

Van Houtte benadrukt nogmaals dat het materiële niet doorslaggevend is: 'Door COVID-19 is er opeens wel aandacht voor sociale ongelijkheid in het onderwijs, maar met alleen een laptop ter beschikking stellen is het probleem niet opgelost.'

Super religious Mario

Religie en videogames, twee verschillende fenomenen die toch vaak gebundeld zijn. Lars de Wildt, postdoctoraal onderzoeker aan de KU Leuven, deed er onderzoek naar.

© Lara Lismont

door [Justin Vandenbossche](#)

De belangrijkste elementen die uit het onderzoek van de Wildt naar boven komen, lijken enerzijds dat mensen graag 'religietje spelen'. De Wildt beweert dat 'mensen plezier hebben in het onderdompelen in de fantasie van de godsdienst, om erna terug in de echte wereld te komen. Als een soort veilige haven waarin men zich kan uitleven.'

'Games doen iets heel anders dan literatuur, namelijk je een wereld geven waarin je zelf een plek heb'

[Lars de Wildt, postdoctoraal onderzoeker KU Leuven](#)

Anderzijds schijnt er een vaste vorm te zijn ontstaan waar religie aan moet voldoen wil het in een videogame voorkomen. Het wordt vastgelegd in een bepaald stramien zodat ontwikkelaars de meeste exemplaren van een videogame kunnen

verkopen. Daarom zijn er bijvoorbeeld veel games die zich baseren op de Griekse mythologie. Dit is veilig en verkoopt goed.

Het snijvlak van speler en religie

De Wildt kaart aan dat veel videogames gebruikmaken van een vorm van geloof, met uitzondering van militaire shooters en sportgames. Soms draait het hele spel om goden, soms maken goden een klein onderdeel uit van het videospel, soms speelt geloof slechts een rol op de achtergrond.

De Wildt stelt dat 'het natuurlijk iets heel anders is wat games doen dan film en literatuur, namelijk je een wereld geven waarin je zelf een plek hebt.' Videogames dompelen je onder in een wereld waar jij deel van uitmaakt waardoor je niet enkel kijkt en luistert, maar ook handelt.

De gamer komt door videogames spelenderwijs in contact met geloofsovertuigingen. Er bestaat een mogelijkheid dat de speler iets gaat oppikken over een bepaalde religie, maar het doel van het spel is toch echt entertainen. De gamers laten zich onderdompelen in de 'magische' wereld van de godsdienst. Wanneer hij uitgespeeld is, gaat de gameconsole uit en is hij of zij terug in de echte wereld.

Verkoopbare religie

Opmerkelijk is dat, hoewel de westerse beschaving gekleurd is door secularisatie en atheïsme, religieus getinte videogames goed blijven verkopen. In het onderzoek van de Wildt wordt er gesproken over 'verkoopbare religie'. De Wildt vertelt dat 'het veiliger is om in een videogame religies te verwerken die niet meer geleefd worden.'

Als voorbeeld bespreekt hij het spel *God of War*, dat zich volledig afspeelt in de Griekse godenwereld, omdat hierin geen mensen beledigd kunnen worden. Er kruipt heel veel tijd, geld en arbeid in het maken van een videogame. Dan willen ze natuurlijk dat deze zo goed mogelijk verkoopt.

'Tijdens het maken van een videogame komen er elementen naar boven die als heilig beschouwd worden'

[Lars de Wildt, postdoctoraal onderzoeker KU Leuven](#)

Toch valt het de Wildt op dat het christendom een grote bron voor videogames blijft. Het christendom omschrijft de Wildt als de geloofsovertuiging met de meest centrale positie en als een religie met oude conventies. Hierbij komt er ook kijken dat christenen zich relatief weinig zorgen maken om hoe hun godsdienst wordt afgebeeld.

Heilige elementen

'In het proces van het maken van een videogame komen er bepaalde elementen naar boven die als heilig beschouwd worden', merkt de Wildt op. Hiermee wordt bedoeld dat er elementen zijn die niet aangepast mogen worden; elementen die moeten blijven zoals ze zijn. Zo werd de hindoeïstische godin Kali in de videogame *Smite* te naakt afgebeeld volgens sommigen, wat een hevige reactie opriep en ervoor zorgde dat dit aangepast moest worden.

Het gebruik van religie in videogames maakt het tevens mogelijk om, naast deze onaantastbare facetten, elementen toe te voegen die voor de meesten logisch voelen. Bijvoorbeeld een priester die er op magische wijze door de gave van God voor zorgt dat je geneest na een zwaar gevecht. Dit voelt logisch aan voor ons omdat geloof vaak als iets magisch gezien wordt, maar dit is niet per se een element van het christendom.⊘

SPLINTER

De prof heeft niet altijd gelijk

Als je naar een feedbackmoment gaat van een examen, kom je er vaak beter uit dan toen je binnenkwam. Een les die nog vele studenten te leren hebben.

door [Benno Debals](#)

Halverwege september kreeg ik, net als velen onder ons, mijn resultaten uit de herexamenperiode te zien. Veelal wat ik verwachtte; ik was tevreden. Maar toen zag ik daar voor dat ene vak die duivelse 8 staan. Een schamele 8 op 20 voor een taak waarvan ik dacht: dit is het summum en beter kan ik niet. In allerijl haalde ik mijn Toledo boven en mailde ik de prof met de vraag voor een inkijkmoment. Wat bleek: ik had 16, maar ze had 'simpelweg' mijn score uit de eerste zit gekopieerd naar de kolom van de tweede zit.

Feedback is een ongelooflijk handige tool waar slechts weinig studenten hun hand naar uitsteken

Al drie jaar studeer ik aan de KU Leuven, en al driemaal is mij dit gelapt. Eenmaal was ik zogezegd niet aanwezig geweest op een examen, een andere keer had ik de score van een medestudent gekregen, en de derde maal lees je hierboven. Alle drie de keren heb ik er zelf om moeten vragen, want zonder mijn vertrouwen in feedback stond ik hier nog altijd met mijn 8 in handen. Een mens zou zich al beginnen af te vragen hoeveel vaker dit gebeurt, en of zelfs mijn geslaagde scores eigenlijk foutief zijn. We zullen het nooit weten.

Ik heb het mezelf nu al lang aangeleerd: als ik buis voor een examen, ga ik naar het inkijkmoment. Ondertussen heeft mijn gebrekkig vertrouwen in het administratief vermogen van de KU Leuven me een reden te meer gegeven om examens in te kijken, maar bovenal is er die ene goede vriend die me al

tijd heeft overtuigd om te gaan: feedback. Feedback is een ongelooflijk handige tool waar slechts weinig studenten hun hand naar uitsteken, ondanks de geboden kansen.

Hoewel ik mijn verhaal hier begonnen ben met het klagen over verkeerde cijfers, mag dat allerm minst de drijfveer zijn om examens te gaan inkijken. Ik heb bij die inkijkmomenten een niet te onderschatten brok aan informatie over die vakken gekregen, die ik door mijn cursussen te lezen nooit te weten zou zijn gekomen. Bij het nazien van je examen krijg je te horen waar je fout was, hoe je fout was, en hoe het beter kan in de toekomst.

Op redeneerfouten en praktische kennis kun je vaak pas gewezen worden wanneer je fout bent, en dan moet je — oh cliché — gewoonweg leren omgaan met die fouten en er beter uit durven komen. Ik had zonder mijn feedback voor filosofie nooit die 7 naar een 13 kunnen omzetten en tot op heden versta ik nog altijd veel beter hoe stroomlussen interageren, en dat allemaal door dat ene kleine vraagje dat ik fout had.

Missen is menselijk, en dat werkt in beide richtingen. Wij studenten schrijven geregeld misse antwoorden op en worden erop afgerekend. Een enkele prof kan soms wel eens een verkeerde score invoeren. Daarom is het belangrijk dat je je examen inkijkt: ofwel kun je er zelf uit leren, ofwel kan de prof eruit leren om de ingegeven scores te dubbelchecken. Hoe dan ook, iedereen wint. En zo zien we het graag.⊘

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet noodzakelijk de mening van de redactie.

Grensoverschrijdend gedrag in het kunstonderwijs

In de strijd tegen grensoverschrijdend gedrag zet LUCA School of Arts in op integriteit en vertrouwenspersonen. 'Alles kan besproken worden.' Toch blijven sommige studenten achter met verhalen.

© Iris Benoot

door [Joanna Wils](#)

Grensoverschrijdend gedrag in het kunstonderwijs blijft actueel. Docenten die aandringen op naaktportretten, handen die te lang blijven liggen, seksuele opmerkingen en ongewenste strelingen: het gebeurt nog steeds. In een navraag bij 97 voltijdse kunststudenten bleek dat 31% van de respondenten tijdens de opleiding al in contact was gekomen met grensoverschrijdend gedrag. 50% is op de hoogte van ongepast gedrag bij vrienden.

Machtsdynamieken

Sinds de #MeToo-beweging wantoestanden in de culturele sector onthulde, kreeg de Vlaamse ombudsdienst de specifieke missie te remediëren en nieuwe gevallen te voorkomen. In het #MeToo-verslag van de Genderkamer werd aangehaald dat er vaak een angst speelt om te melden, gevoeld door een ongelijk aangevoelde positie. 'In elke relatie spelen machtsdynamieken een rol, en binnen elk hiërarchisch systeem komen rollen met verwachtingen en verantwoordelijkheden', staat er te lezen.

Omdat zulke machtsverhoudingen niet enkel in de kunsten, maar ook in het onderwijs spelen, peilde *Veto* naar de ervaringen van voltijdse kunststudenten. 'Voor velen geldt dat ze verlamd

worden door angst voor hun toekomst', stelt het rapport nog. Ook dat speelt een rol in het onderwijs.

Een anonieme getuige vertelt dat ze nooit iets heeft durven te vertellen: noch tegen leerkrachten, noch hogerop in de school. 'Docenten met connecties in de entertainmentindustrie kunnen hier misbruik van maken', schrijft een andere studente. Getuigenissen vertellen dat er na klachten nooit echt iets is veranderd of dat verhalen werden geminimaliseerd.

Vertrouwensnetwerk

LUCA School of Arts zet in op een vertrouwensnetwerk. 'Ik probeer mijn functie in de kijker te zetten, zodat mensen aan mij denken op de momenten dat ze nood hebben aan een vertrouwenspersoon', vertelt Sarina Mary, vertrouwenspersoon op de LUCA-campus in Gent en ook actief binnen de Studentenvoorzieningen.

'Op basis van wat ik tot nu toe heb opgevangen, is het belangrijk dat de vertrouwenspersoon bereikbaar, herkenbaar en betrouwbaar is', bevestigt Gie Deboutte. Hij is vertrouwenspersoon voor studenten aan de UCLL en voert momenteel onderzoek naar de aanpak van hogescholen.

In 2018 kwam er een richtlijn van de Vlaam-

se Hoogescholeerraad (VLHORA) en de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), maar ook voordien waren al enkele scholen met het thema bezig. Laagdrempeligheid blijkt cruciaal. 'Het is ook belangrijk dat studenten weten dat alles besproken kan worden, dat alles binnen vier muren blijft en dat we enkel verdere stappen ondernemen als de student dat zelf wil', vertelt Mary.

'Respect is iets wat je uitstraalt, niet iets wat je aan- en afzet bij het betreden van de campus'

[Simon Van Damme](#), algemeen directeur LUCA

Simon Van Damme, algemeen directeur van LUCA, bevestigt dat dat laatste element cruciaal is: 'Dat onderscheidt een vertrouwensnetwerk van een meldpunt of kliklijn.' Van Damme vertelt dat het vaak gaat over interpersoonlijke problemen met complexe en genuanceerde relaties. 'Gevalen waarbij je een duidelijk slachtoffer en een duidelijke dader hebt, zijn in de minderheid.'

Grenzen aftasten

De context van de kunsten maakt het niet gemakkelijker. Sommige getuigenissen vertellen over compleet ongepaste aanrakingen, andere studenten geven aan dat het in de kunsten vaak moeilijk navigeren is, omdat kunststudenten vaak met hun lichaam werken en aanrakingen soms nodig zijn.

Van Damme gaat akkoord dat de kunsten op een bepaalde manier risicovoller zijn dan andere disciplines. 'Jongeren die voor een kunstopleiding kiezen, stellen zich sowieso al kwetsbaar op. Het is vaak een moeilijke keuze, soms tegen de wil van ouders in.' Ook het traject om ambitieuze jongeren op te leiden tot kunstenaar is een delicaat parcours, stelt Van Damme. 'Kunst gaat altijd een beetje over het verleggen van grenzen.'

Integriteit

Maar tegenover die kwetsbaarheid plaats Van Damme graag de professionaliteit van de docenten. 'Veel docenten halen fierheid uit de samenwerking met jongeren in delicate situaties. Hoe ze respectvol met studenten kunnen omgaan, zonder de artistieke lat te moeten verlagen. Vooral belangrijk is de reflex om zaken die potentieel gevoelig kunnen liggen bespreekbaar te maken.'

Daarvoor organiseert LUCA gesprekken met de studenten. 'Want het heeft geen zin om iets veralgemenends te zeggen als: "Je mag aanraken tot zoveel centimeter boven de navel." Zo iets bespreek je met de student.'

LUCA zegt dan ook in te zetten op integriteit en respect vanaf het begin. 'Twee jaar geleden hebben we in overleg met de studenten een gedragscode opgesteld', vertelt Marlies Van Guyse, diensthoofd Studentenvoorzieningen aan LUCA. 'Daarmee wordt de sfeer gezet', benadrukt Van Damme. 'Alles begint bij respect en integriteit.'

Die gedragscode geldt voor iedereen en altijd, ook in de privésfeer. 'Want respect is iets wat je uitstraalt, niet iets wat je aan- en afzet bij het betreden of verlaten van de campus.'

Niet enkel de code, maar ook de opvolging in geval van grensoverschrijdend gedrag lopen gelijk voor student en docent, bevestigt LUCA. Van Damme gaat zelfs verder: 'Een docent met een voorbeeldrol gaan we op een andere manier op zijn verantwoordelijkheid wijzen dan een student die in een leertraject zit.'

Toch bleek uit de ondervraging dat studenten niet altijd het gevoel hebben dat ze met zulke verhalen ergens terecht kunnen. In de woorden van een studente: 'Verhalen genoeg, uitlaatkleppen te weinig.' Het theoretisch kader is er wel, maar de angst is vaak te groot.

Formele vertrouwenspersonen

Uit de enquête bleek dat 66% familie en vrienden als eerste vertrouwenspersonen ziet. Zo'n 20% zegt terecht te kunnen bij een leerkracht of verantwoordelijke op school. Deboutte: 'Het is op zich logisch dat studenten voor delicate kwesties in eerste instantie terugvallen op echte vertrouwenspersonen uit hun omgeving, terwijl wij eerder ingeschakeld worden als formele vertrouwenspersoon voor bijzondere situaties waarin

sprake is van ongewenst grensoverschrijdend gedrag.' Zo ziet hij in de praktijk dat veel studenten leerkrachten of coaches aanspreken waar ze een band mee hebben.

Toch heeft het zijn voordelen. 'Als vertrouwenspersonen houden we een vinger aan de pols bij de kwaliteit van de omgang tussen studenten onderling en met de medewerkers', legt Deboutte uit. 'Als er structurele mankementen zijn, kunnen we die op een anonieme manier op de agenda plaatsen.' Daarnaast (en belangrijk) tonen hogescholen met vertrouwenspersonen dat ze verantwoordelijkheid opnemen, dat studenten niet afhankelijk zijn van hun eigen netwerk.

'Zo'n ervaring kan je tijdelijk onderdrukken, maar uiteindelijk eist die haar plaats op'

[Gie Deboutte](#), vertrouwenspersoon studenten UCLL

'We beseffen dat we voor veel studenten een plan B zijn, maar we kunnen ook een plan A zijn.' Bijvoorbeeld wanneer verschillende problemen zich vermengen, en het daardoor moeilijker wordt om in eigen kring een verhaal kwijt te kunnen – 10% van de respondenten had het gevoel nergens terecht te kunnen.

Het is dan ook een goede zaak dat er wordt ingezet op vertrouwenspersonen, maar een opleiding tot 'vertrouwenspersoon voor studenten' ontbreekt vandaag nog. 'De overheid biedt wel opleidingen aan om vertrouwenspersoon te worden voor het personeel, maar voor studenten is die er niet', zegt Marlies Van Guyse. 'Dat hebben

we vanuit de hogescholen en universiteiten al aangekaart, onder meer via onze deelname aan het lopend onderzoek van Gie Deboutte aan de UCLL.'

Het vertrouwenspunt 1712, waar slachtoffers van geweld en misbruik gratis, anoniem en in vertrouwen terecht kunnen, werd door geen enkele respondent aangeduid. 1712 lanceerde dit najaar een nieuwe campagne, die dus niets te vroeg komt. 'Onder de slogan #kijknietweg zullen omstaanders aangespoord worden om niet onverschillig te blijven wanneer zij geconfronteerd worden met grensoverschrijdend gedrag', zegt Vlaams minister van Cultuur Jan Jambon.

Impact

De vraag blijft of deze campagne zijn stempel zal kunnen drukken, want ondanks verschillende reeds bestaande initiatieven ondervinden studenten nog steeds grensoverschrijdend gedrag. En dat blijft niet zonder gevolg. Een getuigenis vertelt over een studente die bang was om een docent tegen te komen in haar vrije tijd; een andere studente ging zo weinig mogelijk naar een specifieke les omdat ze zich er ongemakkelijk voelde.

'De impact van grensoverschrijdend gedrag varieert afhankelijk van de individuele veerkracht en het netwerk iemand op kan terugvallen', legt Deboutte uit. 'Maar het staat vast dat zwaar intimiderend gedrag kan leiden tot een trauma dat zich op fysiek en psychologisch vlak manifesteert. Het is meteen kwetsend maar werkt ook door op lange termijn.'

De ervaring kan ook een impact hebben op pedagogisch vlak. 'Zo'n ervaring kan je tijdelijk onderdrukken, maar uiteindelijk eist die haar plaats op, soms zelfs in het middelpunt van je leven.'

© Iris Benoot

'Ik wil een leger kinderen verzamelen die klaar zijn om de wereld te veranderen'

Op haar twaalfde ontwikkelde ze een toestel om looddeeltjes in water te detecteren. Nu, drie jaar later, mag Gitanjali Rao (15) zich als eerste TIME Kid of the Year noemen.

door Emiel Roothoofd

Terwijl ze zich voorbereidde op haar bekroning op Nickelodeon, sprak ik met Gitanjali Rao, de eerste persoon ooit om van het Amerikaanse blad TIME de titel 'Kid of the Year' te krijgen. Amper twaalf levensjaren jong brak ze met alle conventies toen ze haar eerste uitvinding voorstelde. Met Tethys konden giftige looddeeltjes in drinkwater veel goedkoper en sneller gedetecteerd worden. In een doosje niet veel groter dan een pennenzak, zat technologie waarover ze had gelezen in de MIT Tech Review, een technologisch vakblad.

Sindsdien is ze niet meer te stoppen. Zo heeft ze Kindly ontwikkeld, een app die cyberpesten snel en effectief kan herkennen aan de hand van

'Vanwege mijn leeftijd namen mensen dit niet serieus'

artificiële intelligentie. Daarnaast gaf ze al drie Ted Talks, geeft ze innovatie-workshops over de hele wereld en werkt ze samen met prestigieuze instituten als de Britse Royal Academy of Engineering. Maak kennis met een briljante, maar vooral gulle, jonge vrouw.

Hallo Gitanjali! Het moet een hectische dag zijn geweest?

Gitanjali Rao: 'Ja, absoluut. Maar ik heb er zo veel plezier mee.'

Je hebt in de laatste jaren veel projecten ondernomen. Op welk project ben je het meest trots en waarom?

'Elk van mijn projecten heeft zijn eigen voordelen. Over het algemeen gebruik ik mijn projecten om innovatie te stimuleren — ook bij andere mensen — en dat is waar ik het meest trots op ben. En dat geldt voor al mijn projecten, want ik doe dit fulltime. Ik geef innovatie-workshops, waarin ik mijn ideeën deel. Studenten over de hele wereld hebben daar gebruik van kunnen maken. Ze komen allemaal met hun eigen ideeën uit de workshop. Het is uitgegroeid tot meer dan 33.800 studenten, docenten en gezinnen, wat fantastisch is! Dat zal ik zeker blijven doen.'

'Wat mijn favoriete technologische project betreft, zou ik zeggen: mijn laatste. Ik heb aan een apparaat gewerkt dat parasitaire stoffen in water kan detecteren. Verbindingen zoals radium, dat veel gezondheidsproblemen veroorzaakt, vooral bij studenten uit derdewereldlanden in Afrika. Dus ik zoek manieren om dat in een vroeg stadium te detecteren. Ik weet nog niet precies hoe ik het ga doen, aangezien ik nog in de prototype-fase zit.'

In je interview met TIME Magazine heb je gezegd dat je er niet uitziet als de typische wetenschapper: je bent geen man, je bent niet blank en je bent minderjarig. Had je het gevoel eerst niet serieus genomen te worden door de wetenschappelijke gemeenschap?

'Natuurlijk. Het was meer vanwege mijn leeftijd dat mensen dit niet serieus namen, omdat ze niet wisten wie ik was als innovator, wie ik was als wetenschapper. Je moet jezelf ook bewijzen in de wereld. Maar onze samenleving accepteert steeds meer jongeren in de wetenschap. Daarom is het zo spannend dat Nickelodeon en TIME dit jaar hebben samengewerkt om het belang van studenten in innovatie daadwerkelijk te benadrukken, omdat we echt een nieuw perspectief en nieuwe ideeën aanbrengen.'

Zijn er voordelen aan kind zijn, waardoor je problemen kunt aanpakken waar volwassenen misschien niet in slagen?

'Ja! De reden dat ik dit doe — dat ik dit kan — is omdat ik een kind ben. Ik heb de tijd, ik heb de ondersteuning en ik heb de passie, motivatie en drive om door te gaan. Ik denk dat dat het zoveel spannender maakt: elke dag is een nieuw avontuur.'

'Mentors en vriendschappen veranderen levens'

'Voel niet de druk om met iets groots op de proppen te komen', vertelde je Angelina Jolie en TIME-lezers in een interview. Heb je zelf nooit de druk gevoeld om steeds met meer en grotere ideeën te komen?

'Ik voel me niet onder druk gezet, want ik doe wat ik graag doe. Ik hoef dit allemaal niet te doen en dat maakt het leuk. Als ik me niet opgewonden voel over iets dat ik op het nieuws heb gehoord, probeer ik het niet op te lossen. Als ik geen cruciaal inzicht of drive in me vind om iets te doen, zal ik het niet doen. Tegelijkertijd wil ik wel gewoon problemen oplossen, ik wil een impact hebben.'

Er waren meer dan 5.000 nominaties voor deze titel. Je zei dat sommige finalisten je vrienden zijn. Wat heb je geleerd van de andere finalisten?

'Ontzettend veel! Wat het zo interessant maakt, zijn wij allemaal. We hebben allemaal ons eigen unieke ding waardoor we ons laten inspireren. Een van mijn beste vrienden, Jordan, werd geboren zonder linkerarm. Ze gebruikt die handicap

om anderen met een handicap te inspireren, om vernieuwers te worden. Ze zegt dat ze van hun handicap een superkracht moesten maken. Ze laat me zien hoe ik verder kon gaan dan wat iemand verwacht. Ze maakt me elke dag enthousiast om door te gaan.'

'Elke dag is een nieuw avontuur'

'Dus dat is het eigenlijk: weten dat er andere kinderen zijn, die naast mij staan, voor de volle honderd procent. Zelfs als het niets met innovatie te maken heeft; ze doen aan activisme, ze hebben organisaties. Met hen wil ik een leger kinderen verzamelen die klaar zijn om de wereld te veranderen.'

Naar welke andere mensen kijk je nog op?

'Marie Curie, die me tot STEM (*Science, Technology, Engineering, Mathematics, red.*) heeft aangetrokken. Afgezien daarvan, mijn mentoren, die een enorme ondersteuning zijn geweest. Ik had me geen betere groep mentoren kunnen bedenken.'

Vorig jaar kreeg Greta Thunberg de titel 'TIME Person of the Year' en werd daarmee de jongste persoon ooit die die titel kreeg. Ze heeft een enorm platform en ik kan me voorstellen dat jij — met deze titel — er ook een krijgt, zodat volwassenen echt gaan luisteren naar wat je te zeggen hebt. Stel dat je één minuut de tijd hebt om volwassenen iets te bevelen, wat moeten ze dan doen?

'Ga erop uit en zoek een persoon die je ziet als je leerling, en leid ze op in de gebieden waar ze een passie voor hebben. Dit kan gaan van een eenvoudige oplossing waarmee je ze helpt tot hen begeleid laten werken in je lab of je bureau. Zoek gewoon iemand die je kunt begeleiden en helpen, niet alleen als mentor, maar ook als vriend. Want ik moet je zeggen dat mentors en vriendschappen levens veranderen.☺'

Wanneer je studententijd je politieke carrière bedreigt

Politieke ambities? Pas maar op de komende jaren. De studententijd gooid voor politici al vaak roet in het eten.

door Elise Nizette

Boris Johnson en David Cameron, huidig en voormalig premier van het Verenigd Koninkrijk, waren beiden lid van de exclusief mannelijke studentenclub Bullingdon Club toen zij aan Oxford studeerden. Een ex-vriendin van een voormalige voorzitter van deze club, die op hetzelfde moment als Johnson lid was, kwam vorig jaar in het nieuws met schokkende feiten over de Bullingdon Club. Ze sprak over prostituees die aanwezig waren bij samenkomsten en daar seksuele activiteiten uitvoerden voor de mannen. Wie dat wens- te, kon extra betalen om ze in dienst te nemen.

Biden eindigde pas op de 76ste plaats van de 85 studenten

De hele cultuur van deze organisatie bestond erin om zo dronken mogelijk te worden, en later vandalisme te plegen in de meest extreme vormen. Wanneer een nieuwe voorzitter verkozen werd, werd zijn kamer helemaal kapot geslagen.

Maar het bleef niet bij het eigendom van de leden zelf. Toen een deel van de universiteit net gerenoveerd was, zijn de Bullingdon Boys langs geweest om niks heel achter te laten. Het feit dat de leden stuk voor stuk uit de Britse *high society* kwamen, verklaart dan ook veel. Er was – in die tijd – een cultuur van overmaat, waarin dergelijke activiteiten genormaliseerd werden.

Johnson stond binnen deze club bekend als een van de *big beasts*, die nergens schrik van had. Wanneer bekend werd wat hij allemaal had mispeuterd, heeft hij zich publiekelijk gedistantieerd van de club. Hij beschreef het als 'een werkelijk schandelijk vignet van bijna bovenmenselijke, niet-gegradueerde arrogantie', terwijl hij voormalige leden nog steeds groet met de kreet '*Buller, Buller, Buller*', naar de naam van de club.

Trump en Biden: geen modeltraject

Niemand slaagt erin zijn studententijd geheim te houden, zelfs Donald Trump niet. Zijn eigen nichtje bekende aan de media dat hij een slimme medescholier betaalde om zijn SATs, het eindexamen van de middelbare school in de Verenigde

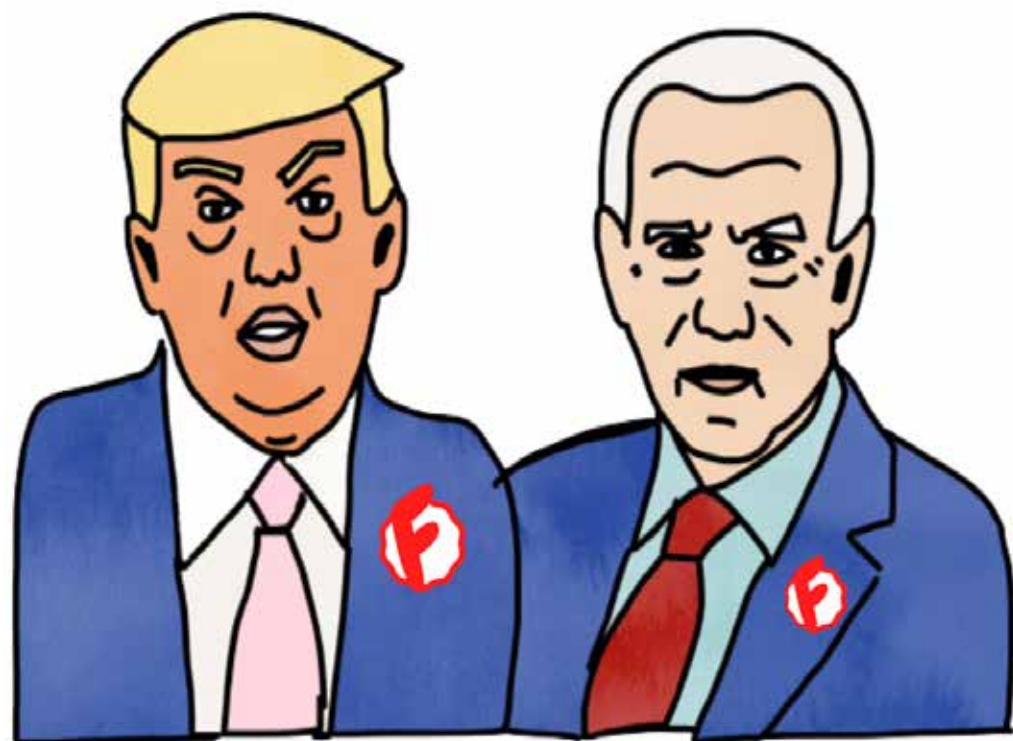
Staten, af te leggen voor hem. De resultaten van dit examen zijn cruciaal om toegelaten te worden aan de universiteit van jouw keuze. Hiermee werd Trump geaccepteerd in Fordham University in New York, en kon hij later overschakelen naar Wharton School, de business school van de University of Pennsylvania, allebei voorname en gekende scholen in de Verenigde Staten.

Onlangs gaf zelfs Joe Biden een zonde toe: hij pleegde plagiaat. Speciaal hiervoor organiseerde hij een persconferentie. De presidentskandidaat, vechtende om zijn campagne te redden, was verplicht met zijn fout naar buiten te komen. Hij voegde wel toe dat het niet kwaadaardig bedoeld was, en dat hij gewoon de regels van het citeren niet goed had begrepen.

Boris Johnson stond binnen deze club bekend als een van de 'big beasts', die nergens schrik van had

Biden's schoolcarrière aan de universiteit verliep niet even vlot als hij zelf graag laat uitschijnen. In zijn eerste jaar aan Syracuse University, waar hij rechten studeerde, veegde hij zijn voeten aan zijn schoolwerk. Daardoor eindigde hij bij de laatsten van zijn klas. Biden loog hier in het verleden vaak over, toen hij zei dat hij de beste punten haalde in zijn laatste jaar. Trump had dus niet helemaal ongelijk toen hij in het eerste Amerikaanse presidentiële debat Biden de slechtste van zijn klas noemde, want Biden eindigde pas op de 76ste plaats van de 85 studenten.

In de meeste van deze gevallen ondervonden de politici in kwestie geen al te zware gevolgen. Een tegenslag in hun campagne, een deuk in hun imago, wat negatieve pers, niets ernstigers dan dat. Maar het bewijst wel dat men over publieke figuren alles te weten kan komen, en dat kan zowel in hun voordeel als in hun nadeel spelen. ☺

© Cath Hermans

Had je recent onbeschermd seks? Of wil je het condoom weglaten in je relatie?

Laat jullie dan testen op soa's!

Meer info & condoomtips op [Allesoverseks.be](https://allesoverseks.be).

Ahmad vindt moeilijker een kot dan Willem-Jan

Een kot zoeken is niet simpel, maar voor sommigen nog lastiger dan anderen. Praktijktesten van *Veto* stoten op racistische criteria van kotbazen.

© Miette x Cath Hermans

door [Daan Delespaul](#)

'Ahmad' of 'Willem-Jan', een naam blijft een verschil uitmaken in maatschappelijke context. *Veto* stuurde onder de albijsen Ahmad Boulas en Willem-Jan Paridaens twintig mails naar dezelfde kotbazen, altemnerend als eerste of tweede. Willem-Jan kreeg veertien antwoorden, Ahmad slechts elf.

Bovendien verschilde de inhoud van die antwoorden dan nog eens sterk op basis van de afzender. Ahmad kreeg meermaals te horen dat de kamers reeds verhuurd waren. Slechts vier keer kreeg hij effectief een uitnodiging tot bezichtiging. Daarbij vergeleken was Willem-Jan succesvoller: hij kreeg na zijn eerste mail elf uitnodigingen.

'Het probleem is bewijs: je zal zelden een huisbaas direct horen zeggen dat hij je discrimineert'

[Jogchum Vrieling](#), professor discriminatierecht

Voor al dat tweede cijfer geeft een beeld van etnische discriminatie, meent Pieter-Paul Verhaeghe, socioloog aan de VUB en Vlaams expert in praktijktesten. 'Vaak zullen verhuurders wel formeel antwoorden, maar wimpelen ze een bezoek van een huurder met een migratieachtergrond af.' Ahmad krijgt zo meermaals te horen dat een kamer al verhuurd is, terwijl de advertentie wel nog dagen lang online blijft staan.

'Bent u wel student?'

Bepaalde kotbazen steken hun voorkeuren ook niet onder stoelen of banken. Een verhuurder uit de Prelatenstraat liet aan Willem-Jan weten 'een rustige student te zoeken waarvan de ouders in België wonen.' Hoewel Ahmad haar later een mailtje in het Nederlands stuurde, kreeg hij nooit antwoord terug.

Een huurder weigeren op basis van huidskleur, geslacht of zelfs taal kan in beginsel nochtans niet, vertelt Jogchum Vrieling, professor discriminatierecht aan de Universit  Saint-Louis. 'Het probleem is bewijs: je zal zelden een huisbaas direct horen zeggen dat hij je discrimineert. Je moet vaak zelf al een halve praktijktest gaan opzetten om een enigszins gestaafd vermoeden te krijgen van de eventueel discriminatoire reden voor die weigering.'

Ook Laura*, een studente van Afrikaanse origine, herkent zulke verdoken discriminatie: 'Mijn moeder en ik hadden afgesproken om een kot te bezichtigen. Hoewel de kotbaas wist dat we voor de deur wachtten, liep ze ons starend voorbij. Toen ze ons vlak daarna belde, leek ze verbaasd dat wij effectief degenen waren met wie ze een afspraak had gemaakt.'

Tijdens het effectieve bezoek aan het kot gaf de verhuurder nauwelijks info en hield ze Laura en haar moeder voortdurend in de gaten. 'Ze wilde ook absoluut weten of ik wel student was en bleef daarop doorvragen alsof ze me niet vertrouwde.' De verhuurder zou dan wel niets expliciet discriminerend gezegd hebben, maar 'door haar gedrag voelden we ons erg onwelkom'.

Kotlabel

Voorvallen zoals die van Laura bevatten onvoldoende bewijs voor een klacht. Net dat maakt de problematiek onzichtbaar voor beleidsmakers. 'Een van de klassieke oplossingen daarvoor zijn praktijktests. In steden waar dat werd ingevoerd, lijkt dat wel een verschil te maken', aldus Vrieling.

Praktijktesten staan ook in Leuven op de agenda, alleen zouden die niet voor koten gelden. Leuvense schepen van Wonen en Gelijke Kansen Lies Corneillie (Groen) erkent dat studenten niet de prioriteit van het testbeleid uitmaken, maar, zegt Corneillie, 'het actieplan dat uit die tests zal volgen, kan op zich ook worden doorgetrokken naar de studentenhuurmarkt.'

'Eigenaars vragen nu meer informatie op vooraf. Dat zijn steeds vaker ongeoorloofde vragen met verholen discriminatie'

Leuven. 'Natuurlijk is discriminatie daarmee in strijd.' Bij klachten kan een schending van die voorwaarde leiden tot het stopzetten van een samenwerking. 'Maar proactieve controle is er niet', geeft hij toe.

Zowel Corneillie als Clonen reageren evenwel bezorgd op de cijfers. 'Als stad zijn we niet echt bevoegd voor studentenhuising in deze vorm,' stelt Corneillie, 'maar we zouden wel kunnen streven naar een diversiteitscriterium bij het kotlabel. Het groene kotlabel zou eigenlijk alles moeten garanderen; discriminatie zou daarbij haaks op de filosofie van het attest staan.'

Stereotypering

Clonen ziet namens de Huisvestingsdienst vooral problemen bij internationale studenten. 'Het is ook al voorgevallen dat verhuurders internationale studenten weigeren vanuit het idee een gezonde 'mix' tussen Belgische en internationale studenten te waarborgen.' Vrieling ziet specifiek voor internationale huurders nog een tweede probleem: 'Dat zijn namelijk vaak maar huurders voor maximaal een jaar, terwijl veel verhuurders liever mensen voor langere periodes in hun kamers hebben.'

Alleen zijn niet al die voorvallen even onschuldig. Twee afzonderlijke getuigen herinneren gesprekken met verhuurders die hen spontaan 'geruststelden' niet aan Chinese studenten te verhuren omdat ze niet goed integreren of niet hygiënisch zouden zijn. Zelfs een beheerder van een KU Leuven-residentie liet optekenen Chinese studenten om die reden 'liever te vermijden'.

Discriminatie in het bijzonder ten aanzien van Chinese studenten wordt door getuigen ook meermaals in verband gebracht met huurkantoor Studentcomfort. Een voormalig werknemer verklaarde vorig jaar in *Veto* dat hij de raad kreeg niet aan Chinezen te verhuren omdat die 'kakken in de douche'. Kotbaas Javedani deed die beschuldigingen destijds af als onwaar.

[Lies Corneillie](#), schepen van Wonen en Gelijke Kansen

Een tweede ex-werknemer kan dat beeld nochtans bevestigen: 'Ik heb ooit een Chinese studente aan het onthaal gehad die interesse had in een kot. Nadat ik met haar het formulier had ingevuld, ging ik ermee naar mijn bazin. Zij keek naar die naam en vroeg me van welke afkomst de student was. Toen ik zei dat ik dacht dat ze Chinees was, kreeg ik de instructie haar te vertellen dat ze niet mocht huren.'

Verhaeghe is niet verrast dat net Chinese huurders moeite hebben in Leuven: 'De wereldwijde

stereotypering is ten gevolge van COVID-19 bij hen wel toegenomen. We merken dat ze het daarvoor ook moeilijker krijgen op de huurmarkt.' Clonen merkte vooralsnog wel geen impact voor Aziaten op de kotenmarkt specifiek: 'Al heb je ook daar jammer genoeg nog altijd algemene stereotypering, bijvoorbeeld van de Spanjaarden die te veel feesten.'

'Je hebt jammer genoeg nog altijd stereotypering, bijvoorbeeld van Spanjaarden die te veel zouden feesten'

[Ludo Cloonen](#), hoofd Huisvestingsdienst KU Leuven

Vrieling bevestigt dat je een huurder wel kan weigeren vanuit objectieve, individuele elementen, 'maar die mogen niet simpelweg gebaseerd zijn op zijn of haar behoren tot een groep. Dat kan dan bijvoorbeeld via een intakegesprek.'

Beroepsdeontologie

Binnen de Leuvense huurmarkt blijkt de kennis van zulke gewichtige redenen kennelijk nog steeds ondermaats. Opnieuw onder de alias van Willem-Jan, ditmaal een koteigenaar die de hulp inroept voor de verhuur van koten, sturen we een bericht naar drie Leuvense immokantoren. Willem-Jan heeft als verhuurder wel de expliciete voorkeur voor kotstudenten van Belgische afkomst, want 'dat is makkelijker voor de communicatie'.

Dat criterium is juridisch onvoldoende om een discriminatie te verantwoorden. Taalproblemen zijn een befaamde grijze zone, maar zijn enkel te verantwoorden als de verhuurder mee woont in het pand en zeker niet op basis van een 'afkomst'. Twee van de drie kantoren reageren evenwel positief op de vraag. Het derde immokantoor wijst dan weer meteen op haar beroepsdeontologie. En ook hier is de coronacrisis geen hulp. Corneillie merkt op dat verhuurders zich makkelijker kunnen verschuilen achter vooroordelen door de communicatie op afstand: 'Eigenaars vragen nu meer informatie op vooraf. Dat zijn steeds vaker ongeoorloofde vragen met verholen discriminatie.'

*Laura is een gefingeerde naam. De naam van de betrokkene is gekend bij de redactie.

'Je kon de studenten met migratieachtergrond op twee handen tellen'

NAVRAAG

© Bart Dewael

Nadia Nsayi haalt herinneringen op aan haar tijd aan KU Leuven en ziet nog een lange weg te gaan. 'Het wordt lastiger voor witte instellingen zoals de KU Leuven.'

door [Daan Delespaul](#)

Honderd jaar geleden trok de Belgische Arthur Clerebaut naar Congo om een koloniale staat uit te bouwen. Honderd jaar later strijdt kleindochter Nadia Nsayi als politicologe tegen alles wat dat koloniale systeem heeft voortgebracht. Met *Dochter van de dekolonisatie* schreef ze een beklijvende historiek over haar familiegeschiedenis en het dekolonisatieproces dat daarmee samenhangt.

Hoe kijkt u als alumna naar uw periode aan de KU Leuven?

Nadia Nsayi: 'Het is pas tijdens het schrijven van mijn boek dat ik beseftte dat ik vooral veel heb geleerd buiten de aula's van de KU Leuven. Ik vind niet dat ik de opleiding heb gekregen die ik graag had willen krijgen. Dat heeft natuurlijk te maken met wie ik ben: een vrouw met een migratieachtergrond, specifiek Congolese roots. Ik had grotere verwachtingen.'

'Ik vind dat er heel weinig gestimuleerd is om kritisch na te denken en te debatteren. Er was een heel eurocentrische blik: alsof het Westen en Europa het centrum van de wereld zijn. De zaken die ik buiten de universiteit heb geleerd waren in die zin dus interessanter voor mij.'

'Studentenverenigingen kunnen een belangrijke rol spelen in de emancipatie van studenten met een migratieachtergrond, maar ik herinner mij nog dat Politika niet echt mijn ding was. Mijn redding is toen geweest dat ik op een bepaald moment actief ben geworden bij BANA Leuven (een sociaal-culturele vereniging gericht op Congo, red.).'

Je hoort af en toe wel eens dat studenten met een migratieachtergrond zich niet geheel thuis voelen in de traditionele Leuvense studentenverenigingen. Zij zijn de laatste jaren met nieuwe initiatieven gekomen zoals Kariibu. Klinkt dat voor u herkenbaar?

'Ja uiteraard. Ik ben een paar keer naar activiteiten van Politika geweest maar ik voelde mij daar niet thuis. Dat is natuurlijk opmerkelijk: ik ben al van mijn vijfde in België, ik ben in Vlaanderen opgegroeid. Toch voelde ik dat die sfeer mij niet echt lag. Misschien omdat ik op zoek was naar andere vormen van ontspanning en gesprekken die ik niet vond bij die klassieke kringen, die in mijn periode toch wel heel wit waren.'

'Je moet je dat voorstellen: je komt in je eerste

'Je komt in je eerste jaar in een aula met 500 man en de mensen met een migratieachtergrond kan je op twee handen tellen'

jaar in een aula met 500 man en de mensen met een migratieachtergrond kan je op twee handen tellen. Dat heeft een bedreigend gevoel. Ik begrijp zeer goed dat mensen dan op zoek gaan naar andere ruimtes met mensen waarmee ze meer gelijkennissen hebben. Kariibu is trouwens geen nieuw fenomeen: in de jaren 50 had je ook al zulke initiatieven onder Afrikaanse studenten in Leuven.'

'Ik had natuurlijk ook contacten met andere studenten. Maar ik voelde de behoefte aan een ruimte waar ik mezelf meer kon ontplooiën. Die ruimte heb ik nooit echt kunnen vinden op de banken van de universiteit.'

'Hoe komt dat? Voor bepaalde studenten is het beleid niet inclusief. Als ik bijvoorbeeld lessen internationale politiek had en het ging dan vooral om Europa en het Westen en veel minder wat bijvoorbeeld de impact was van de Koude Oorlog op Afrika, ja dan haak ik af. Maar goed, dat is de realiteit.'

Als we spreken over dat beleid: de KU Leuven is op vlak van studenten met een migratieachtergrond een pak minder divers dan de andere universiteiten. Wat loopt daar mis, denkt u?

'Ik kan moeilijk vergelijken met andere universiteiten. Ik durf wel heel duidelijk stellen: moest ik vandaag opnieuw kunnen kiezen, dan zou ik niet meer naar de KU Leuven gaan. Zeker de KU Leuven die ik heb gekend, maar dat is natuurlijk tien jaar geleden.'

'Voor mij is dekolonisatie niet wat men gedaan heeft met de buste van Leopold II in de Universiteitsbibliotheek'

'Wat mij vooral opvalt aan bijvoorbeeld de VUB is dat zij meer stimuleren om kritisch na te denken en het gesprek aan te gaan. Ik vond mijn periode aan de KU Leuven een vorm van eenrichtingsverkeer met heel weinig interactie. Je zou denken dat net aan die universiteit, waar de burgers van morgen worden opgeleid, het debat zou worden gestimuleerd.'

'Hoe komt dat? De universiteit is natuurlijk heel wit. En dat heeft niet alleen te maken met huidskleur, er is ook een heel sterk eurocentrisch gedachtegoed. Dat vertaalt zich natuurlijk ook in het beleid.'

'Dat is een probleem als je ziet dat de samenleving steeds diverser wordt en je daar als instelling niet op bent voorbereid. Daarmee verlies je de connectie met de superdiversiteit die

in de samenleving aanwezig is. Niet enkel rond etnisch-culturele afkomst, maar ook LGBTQIA+-identiteiten en zo verder. Als je een organisatie hebt die geleid wordt door witte mensen met eenzelfde dominant denkkader gaat er weinig veranderen op vlak van diversiteit en inclusie.'

Kunnen quota helpen om dat beleid te diversifiëren?

'Ik geef graag het voorbeeld van de vrouwenquota in de politiek. Die hebben ook effectief een resultaat behaald: er zitten vandaag meer vrouwen in het parlement. Moesten die quota niet zijn ingevoerd, denk ik niet dat het zo snel zou zijn gegaan. Ik vind het niet verkeerd dat je op een bepaald moment die wettelijke duw vanuit het beleid geeft.'

'Je kan daar tegenin brengen dat mensen moeten aangeworven worden op basis van hun capaciteiten, en dat klopt. Maar er is ook een ondervertegenwoordiging en weinig engagement om dat echt om te keren. Dan kan je dat inderdaad gaan forceren.'

Dat criterium kan je in praktijk wel opleggen bij gender, maar hoe doe je dat voor zaken als etnische afkomst?

'We vinden zulke dingen delicaat als het gaat om etnische-culturele afkomst. Maar etnische statistieken kunnen ook een manier zijn om een probleem bloot te leggen. Aan de KU Leuven moest ik bij inschrijving bijvoorbeeld de afkomst van mijn ouders aangeven. Ik had daar geen probleem mee, want dan kan de universiteit ook aangeven hoeveel mensen er met een migratieachtergrond instromen. Zo kan je diversiteit of het gebrek ervan in kaart brengen.'

Twee weken terug lanceerden enkele academici nog een open brief waarin ze hun bezorgdheid rond het eenheidsdenken aan de KU Leuven belichten. Kan dekolonisatie wel samengaan met academische vrijheid?

'Ik zie niet in waarom dat een tegenstelling zou moeten zijn. De vraag is vooral: waar doe je onderzoek naar? Is er genoeg academische vrijheid om op zoek te gaan naar nieuwe thema's? Vandaag is dekolonisatie aanwezig in het maatschappelijke debat, maar er is een gebrek aan onderzoek daarnaar. Men zou ook daar wat onderzoek kunnen gaan aanmoedigen.'

'Dekolonisatie is een thema dat leeft, maar in Vlaanderen weten we niet goed hoe we daarmee moeten omgaan. Het zou niet slecht zijn om daar vanuit een universiteit wat hulp bij te bieden. De wetenschap staat tenslotte ten dienste van de samenleving.'

'Ik verdedig de vrije meningsuiting: mensen kunnen zich op basis van hun expertise uitspreken. Maar de realiteit is dat bepaalde stemmen

(Eerste lichting studenten aan campus Lovanium, Congo (1955-1956)) © universiteitsarchief

NAVRAAG

niet altijd dezelfde ruimte krijgen. Aan de KU Leuven heb je nu die Commissie Koloniaal Erfgoed. Wie zit daarin? Wie heeft dat beslist? Zitten daar universiteitsmedewerkers met expertise op vlak van dekolonisatie?

Bij het woord dekolonisatie denken we vooral aan maatschappelijke discussies rond Leopold II en zwarte piet. Gaan we door die aandacht voor symbooldossiers niet wat voorbij aan een legitiemere vraag voor meer structureel beleid, bijvoorbeeld rond terugbetalingen of ontwikkelingssamenwerking?

'Absoluut. Die symbooldossiers zijn op zich niet nutteloos, ze vertellen ons waar we staan in het dekoloniatiedebat en dat is interessant. Maar de media framet het ook foutief alsof die symbooldossiers nu de zaken zijn waar de Afrikaanse gemeenschap van wakker ligt. Dat is niet zo, zoals blijkt uit onderzoek.'

'Waar mensen vooral mee bezig zijn, zijn gelijke kansen. Maar er is ook een vraag naar herstel vanuit het besef dat er in het verleden een koloniaal systeem is geweest. Een systeem dat bepaalde gevolgen heeft die tot vandaag de dag voelbaar zijn voor mensen in onze samenleving.'

'Er moet effectief een herstel komen. Dat kan gaan om sociaaleconomische sectoren, zoals werkstelling en onderwijs, maar zelfs ook breder: ontwikkelingssamenwerking en handel. Wat doet de KU Leuven vandaag bijvoorbeeld nog rond Congo?'

'Voor mij betekent dekolonisatie inzicht krijgen in dat koloniaal verleden, maar ook een manier vinden om daarmee kritisch om te gaan. Dekoloniseren is niet mogelijk als men niet erkent dat er structurele ongelijkheid is. Ik bekijk het daarom ook veel breder dan etniciteit alleen; het gaat om alle mensen die niet tot de elite behoren.'

Is de term 'dekolonisatie' dan niet wat verkeerdt gekozen?

(twijfelt) 'Kolonisatie gaat over een onrechtvaardig systeem dat ons iets zegt over imperia-

lisme, kapitalisme, racisme en terrorisme. Wij als burgers van België hebben geërfd van dat systeem. Ik heb geen probleem met de term, maar ik vind wel dat we moeten nadenken over wat ze kan betekenen in onze samenleving.'

'In mijn boek heb ik enkele suggesties gedaan. Dekolonisatie gaat over het kritisch nadenken over het verleden en onderdrukking, maar ook het verbreken van die witte superioriteit die is opgedrongen en het bestrijden van ongelijke machtsverhoudingen die historisch gegroeid zijn.'

'Er is een grote groep mensen die vandaag niet aan tafel kan of wil zitten. Dat is een gevaarlijke tendens'

'Dat betekent niet dat we zaken moeten gaan uitwissen. Voor mij is dekolonisatie bijvoorbeeld niet wat men gedaan heeft met de buste van Leopold II in de Universiteitsbibliotheek. Men haalt het weg en het is gedaan. Dat is iets wegvegen; de meest gemakkelijke oplossing. De uitdaging is net om het gesprek aan te gaan.'

Congo is 60 jaar onafhankelijk. We kijken vaak naar de diaspora hier als het over dekolonisatie gaat. Hoe kijkt men in Congo zelf naar het debat hier?

'Moeilijk te zeggen: Congo telt meer dan 80 miljoen mensen, dat zijn ook 80 miljoen verschillende meningen. In België zelf heeft de Koning Boudewijnstichting wel een onderzoek naar de Congolese gemeenschap gevoerd, waaruit blijkt dat die discussies zoals over de standbeelden van Leopold II veel minder leven dan bijvoorbeeld de vraag naar meer koloniale geschiedenis in het onderwijs of herstelbetalingen.'

'In Congo zelf hangt het erg af van wie je spreekt. Zijn mensen eerst en vooral al op de

hoogte van wat er is gebeurd? Het is wel zo dat het debat dat wij vandaag hebben niet heel sterk gevoerd wordt in Congo. Daar zijn natuurlijk eerst en vooral andere prioriteiten: het conflict in het Oosten, de armoede.'

'Ik moet wel zeggen: Congo heeft zijn dekolonisatie in de publieke ruimte al voor een groot deel meegemaakt in de jaren 60. Die standbeelden van Leopold II en Stanley zijn door president Mobutu toen al weggehaald. Hij heeft ook de plaatsnamen geafrikaniseerd, die zijn al gedekoloniseerd.'

'Voor Congo blijft het vooral belangrijk om werk te maken van die sociale en economische dekolonisatie. Hoe kan men de rijkdommen die het land heeft vrijwaren van plunderingen door de Congolese en buitenlandse elites, en inzetten voor het volk?'

U vreest dat jongeren met een Afrikaanse achtergrond verloren lopen in de Belgische samenleving. Waarom niet zij?

'Ik zeg vaak dat die eerste generatie meer een gastenmentaliteit hadden. Nu zit je natuurlijk met een nieuwe generatie: mensen die hier zijn geboren en opgegroeid. Zij kijken logischerwijs kritischer naar de samenleving en proberen problemen aan te kaarten.'

'Het koloniaal gegeven is een complex gegeven en we hebben te lang vooral witte mannen aan het woord gelaten'

'De frustraties zijn er. De groep die dat probeert aan te kaarten, is een zichtbare groep. Er is ook een grote groep mensen die vandaag niet aan tafel kan of wil zitten. Dat is een gevaarlijke tendens.'

'Vorig jaar hebben we gezien dat mensen standbeelden zijn gaan aanvallen. Frustraties kunnen overgaan tot boosheid, en boosheid tot geweld.'

Dat is wat we moeten vermijden. Ik vrees dat bepaalde jongeren extremer gaan worden.'

'Ik geef het voorbeeld van de dood van Sanda Dia. Ik ken hem natuurlijk niet en ik weet niet in welke mate hij zich associeerde met de Afrikaanse identiteit, maar je ziet toch dat jongeren met een Afrikaanse origine heel goed hebben opgevolgd hoe de KU Leuven is omgegaan met Reuzegom. De rector heeft heel lang getwijfeld, slecht gecommuniceerd en de perceptie gecreëerd de daders te willen beschermen. Ja, dat creëert boosheid.'

'Die jongere generatie is kritischer en volgt de zaken meer op. Het wordt lastiger voor witte instellingen zoals de KU Leuven. Vijf à tien jaar geleden zou dit allemaal gepasseerd zijn. Mijn bezorgdheid is dat die groep die vandaag radicaler is, niet groter wordt. De enige manier om dat te doen is om te luisteren naar de meer gematigde stemmen die nog bereid zijn mee aan tafel te zitten.'

U vertelt in het boek 'Dochter van de dekolonisatie' over uw eigen familiegeschiedenis, die grotendeels geschreven is door de kolonisatie van België. Wat zette u ertoe aan dat persoonlijke verhaal te brengen?

'Ik kreeg de vraag naar aanleiding van een opniestuk. Ik weet dat er ook andere zwarte personen zijn die een boek willen schrijven, maar niet dezelfde contacten of mogelijkheden hebben om hun stem te laten horen. Ik heb heel bewust gekozen voor een aanpak waarbij ik mijn eigen familie verhaal kon verweven met de bredere geschiedenis van België en Congo.'

'Wie interesse heeft in het thema wordt vaak geconfronteerd met literatuur geschreven door Belgo-Belgen'

'Er zijn heel weinig boeken in het Nederlands die over dit thema geschreven zijn door mensen met Congolese roots. Wie interesse heeft in het thema wordt vaak geconfronteerd met literatuur die geschreven is door Belgo-Belgen. Ik hoop dat ik lezers dus ook kan laten kennis maken met andere perspectieven. Ik vind dat belangrijk.'

'Het koloniaal gegeven is een complex gegeven en in België hebben we te lang vooral witte mannen aan het woord gelaten. Onze samenleving is nu diverser en het is belangrijk ook nieuwe stemmen aan bod te laten komen in dat debat.'

Uw eigen geschiedenis is verweven met dat kolonialisme. Maakt het dat moeilijk om kritisch te kijken naar dat verleden?

'Voor mij is geschiedenis niet enkel een verhaal van wetenschap, maar even goed familiegeschiedenis. Maar wat ik wel belangrijk vond is om die geschiedenis in een wetenschappelijk kader te brengen. Met wetenschap bedoel ik dan niet enkel het onderzoek dat is gevoerd door Belgen, maar ook door Congolezen.'

'Ik ben sowieso een kritisch iemand; ik ben in het boek zelfs kritisch naar mijn eigen grootvader die als koloniaal naar Congo trok. Het voordeel is misschien dat ik hem niet heb gekend. De archieven die ik over hem tegenkwam kan ik op die manier met een zekere afstand bekijken. Er is natuurlijk een emotionele betrokkenheid, maar ik probeer wel een onderscheid te maken tussen de individuen en het koloniale systeem op zich.'

NAVRAAG

© Bart Dewael

artikel > 'Als studenten op mij gaan zagen, moet dat tenminste in vlekkeloos Nederlands kunnen'

KU Leuven richt vak in over open brieven schrijven

De KU Leuven zal vanaf volgend academiejaar het vak Inleiding tot het schrijven van open brieven inrichten. Het vak komt op vraag van de rector: 'Ik wil zorgeloos kunnen slapen 's nachts.'

door Kolle Pantser

Rector Luc Sels liet vanmorgen in een niet uitzonderlijk lange mail weten dat er volgend academiejaar een nieuw vak zal worden ingericht. Het vak komt er op vraag van hemzelf. 'Ik wil zorgeloos kunnen slapen 's nachts. Al jullie uitspattingen verstoren mijn welverdiende me-time. Ik verdien ook het perspectief op rust,' stelt hij in het begin.

'Als de studenten dan toch gaan zagen op mij, dan moet dat tenminste in vlekkeloos Nederlands kunnen', vindt Sels. 'Het vak zal pas volgend jaar ingericht worden, maar men kan alvast een van mijn talrijke mails lezen om het goede voorbeeld mee te krijgen.'

De professor die het vak zal doceren is niemand

Ook Comac liet van zich horen: 'We willen niet goed kunnen klagen, we willen gewoon klagen'

minder dan taalkundige Freek Van de Velde. Die reageert alvast verheugd: 'alles dat de *pensée unique* aan de unief tegensprekt is goed! Ik vond mijn eigen *pensée* trouwens altijd al beter dan de rest, toen ik zelf nog student was.'

De studentenvertegenwoordigers van de Studentenraad reageren verontwaardigd. In een, — hoe kan het ook anders — open brief klagen ze het gebrek aan begrip voor studenten aan. 'Studenten hebben al zoveel werklast, mentaal gaan ze eronderdoor. Hen belasten met de vaardigheid om hun klachten en eisen duidelijk te stellen, vinden we onaanvaardbaar. Studenten zijn toch de toekomst?' klinkt het. Ook Comac Leuven liet van zich horen: 'We willen niet goed kunnen klagen, we willen gewoon kunnen klagen.'

De open brief ging inmiddels viraal. Luc zal er alvast niet te lang van wakker liggen.Ⓢ

Ontdek niets, blijf in uw kot

Marc Van Ranst wil zich binnen vier jaar ook kandidaat stellen voor rectorship

Na heisa verandert Vooruit opnieuw van naam: 'nieuwe richting uitgaan met onze politiek'

van voor naar achter Van links naar rechts

Het blijft een oud liedje

Ook Luc Sels stuurt wel eens confessions in

Måneskin en Rode Duivels sluiten sponsordeal voor volgend EK

Ben Weyts kondigt nieuwe kleurencode hoger onderwijs aan

'Willen op elke situatie voorbereid zijn'

Stad Leuven lanceert bewustwordingscampagne rond alcoholisch grensoverschrijdend gedrag

Sihame el Kouakibi richt eigen partij op

FIETSVOORZIENINGEN VOOR STUDENTEN

Voordelig een fiets huren? Dat kan bij Velo! Herstel en stevig slot altijd inbegrepen. Je eigen fiets laten herstellen? Ook dat kan bij Velo.

Hollestraat 1
3001 Heverlee
www.velo.be

Zelf je fiets (leren) herstellen?
Alle gereedschap en gratis deskundige begeleiding vind je in het Fietsatelier.

Minderbroedersstraat 50
3000 Leuven
www.facebook.com/fietsatelierKUL

Een vijs aandraaien?
Je band oppompen?
Er is altijd een Velo Fix Station of fietspomp in je buurt.

Ontdek alle Velo Fix Stations en fietspompen op
www.kuleuven.be/mobiliteit